

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

The Lao People's Democratic Republic/ Lao PDR

กุ่มภาพันธุ์ 57

สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน): สพพ.

Neighboring Countries Economic Development Cooperation Agency (Public Organization): NEDA

สารบัญ	หน้า
1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์	2
2. การเมืองการปกครอง	4
3. เศรษฐกิจ	9
4. สังคมและวัฒนธรรม	12
5. โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ	15
6. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับ สปป.ลาว	26
7. การค้าการลงทุน	26
7.1 การลงทุน	26
7.2 ระบบการจัดเก็บภาษี	39
7.3 การค้า	43
8. จุดผ่านแดนไทย – สปป.ลาว	51

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (The Lao People's Democratic Republic/Lao PDR)

1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง¹

สปป.ลาว ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาคพื้นทวีป ระหว่างละติจูด 14 – 23 องศาเหนือ และลองจิจูด 100 – 108 องศาตะวันออก

แผนที่²

พื้นที่

มีพื้นที่ทั้งหมด 236,800 ตารางกิโลเมตร (ส่วนที่เป็นพื้นน้ำ: 6,000 ตารางกิโลเมตร พื้นดิน: 230,800 ตารางกิโลเมตร) หรือ 148 ล้านไร่ หรือ 91,429 ตารางไมล์ มีขนาดประมาณครึ่งหนึ่งของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศไทย ไม่มีพื้นที่ติดทะเล (Landlocked Country) ประมาณร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นภูเขาและที่ราบสูง พื้นที่ร้อยละ 30 ที่เหลือเป็นพื้นที่ราบซึ่งอยู่ตอนกลางและทิศตะวันตกของประเทศ

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือติดกับจีน	มีชายแดนร่วมกันยาว 505 กิโลเมตร
ทิศใต้ติดกับกัมพูชา	มีชายแดนร่วมกันยาว 535 กิโลเมตร
ทิศตะวันออกติดกับเวียดนาม	มีชายแดนร่วมกันยาว 2,069 กิโลเมตร
ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับพม่า	มีชายแดนร่วมกันยาว 236 กิโลเมตร
ทิศตะวันตกติดกับไทย	มีชายแดนร่วมกันยาว 1,835 กิโลเมตร ³

¹ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนร่วมกับสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² http://www.lib.utexas.edu/maps/middle_east_and_asia/laos_pol_2003.jpg

³ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนร่วมกับสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เขตแดนไทย-สปป.ลาว⁴ สปป.ลาว มีเส้นเขตแดนติดต่อกับประเทศไทย ยาวประมาณ 1,810 กิโลเมตร (ทางบก 702 กิโลเมตร ทางน้ำ 1,108 กิโลเมตร) ประกอบด้วย 11 จังหวัดของไทย (ได้แก่ เชียงราย พะเยา น่าน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เลย หนองคาย นครพนม อำนาจเจริญ มุกดาหาร และอุบลราชธานี) และ 9 แขวง / จังหวัดของลาว (ได้แก่ บ่อแก้ว ไชยะบูลี เวียงจันทน์ นครหลวงเวียงจันทน์ บอลิคำไซ คำม่วน สะหวันนะเขต สาละวัน และจำปาสัก)

ภูมิประเทศ

สปป.ลาว มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูงอยู่ทางตอนเหนือและ ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ ยอดเขาสูงที่สุดใน สปป.ลาว คือ ภูเบี้ย (Phu Bia) อยู่ในแขวงเชียงขวาง (Xiangkhoang) ระดับความสูง 2,820 เมตร จากระดับน้ำทะเล ซึ่งสูงกว่าดอยอินทนนท์ 700 ฟุต

ทางด้านตะวันออกเป็นแนวภูเขายาวตั้งแต่เหนือจรดใต้จากภูมิประเทศเช่นนี้ ทำให้ สปป.ลาว มีแม่น้ำที่เกิดจากแนวภูเขาด้านทิศตะวันออกเป็นจำนวนมาก แม่น้ำเหล่านี้ จะไหลผ่านป่าเขาลำเนาไพรลงมาสู่พื้นที่ราบทางทิศตะวันตกและไหลลงแม่น้ำโขง หรือ “แม่น้ำของ” ตามภาษาลาว อันเป็นแม่น้ำสายสำคัญของลาวซึ่งไหลผ่านลาว จากเหนือถึงใต้ประมาณ 1,898 กิโลเมตร รวมถึงยังมีลำน้ำสายต่างๆ ไหลลงสู่แม่น้ำ โขง อีก 13 สาย ได้แก่

ลำน้ำทา ลำน้ำแบ่ง ลำน้ำอู ลำน้ำเชียง ลำน้ำคาน ลำน้ำงึม ลำน้ำเงี้ยว ลำน้ำซัน ลำน้ำกระดัง ลำน้ำเซบั้งไฟ ลำน้ำเซบั้งเหียง ลำน้ำเซโดน และลำน้ำเซกอง อีกทั้ง ยังมีสาขาเล็กๆ อีกมากมาย เช่น ลำน้ำเทิน ลำน้ำมูน ลำน้ำแซง ฯลฯ ซึ่งแม่น้ำ เหล่านี้นอกจากจะเอื้ออำนวยแก่การประกอบอาชีพทางการเกษตรและใช้หล่อเลี้ยง ชีวิตของผู้คนในประเทศแล้วยังใช้เป็นแหล่งผลิตไฟฟ้าได้กว่า 57 เขื่อน สามารถ ผลิตกำลังไฟฟ้าได้ไม่ต่ำกว่า 18,000 เมกกะวัตต์

ภูมิอากาศ

สปป.ลาว มีสภาพภูมิอากาศแบบเขตร้อน โดยรวมคล้ายภาคเหนือและ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย แต่เนื่องจาก สปป.ลาว มีความแตกต่าง ด้านภูมิศาสตร์ในแต่ละภาคทำให้สภาพภูมิอากาศมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยทั่วไปมีอุณหภูมิเฉลี่ยราว 29-33 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุด 10 องศาเซลเซียสตลอดทั้งปี ในบริเวณภูเขาสูงทางภาคเหนือ สปป.ลาว มี 3 ฤดู คือ

- **ฤดูฝน** ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงปลายเดือนตุลาคม อากาศร้อน มีฝนตกชุก อุณหภูมิเฉลี่ย 25-30 องศาเซลเซียส

- **ฤดูหนาว** เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศค่อนข้าง แห้งแล้ง อุณหภูมิเฉลี่ย 10-15 องศาเซลเซียส

⁴ สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เวียงจันทน์

- **ฤดูร้อน** เริ่มจากเดือนมีนาคมไปจนถึงเดือนพฤษภาคม อุณหภูมิจะสูงถึง 38 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน (อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 29-30 องศาเซลเซียส)

สถานที่ท่องเที่ยว⁵

การท่องเที่ยวก็เป็นแหล่งรายได้ที่เพิ่มพูนความสำคัญขึ้นมากของ สปป.ลาว มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทั้งทางธรรมชาติที่ยังบริสุทธิ์และทางวัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย เช่น เมืองหลวงพระบาง (มรดกโลก) หุ่นไหหิน น้ำตกคอนพะเพ็ง น้ำตกหลี่ผี และปราสาทวัดพู (มรดกโลก)

2. การเมืองการปกครอง⁶

ระบอบการปกครอง

ระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย มีพรรคการเมืองเดียว คือ พรรคประชาชนปฏิวัติลาว และมีประธานประเทศเป็นประมุขของประเทศ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสภาแห่งชาติ ประธานประเทศมีอำนาจลงนาม ประกาศใช้กฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของสภาแห่งชาติ แต่งตั้ง หรือย้ายเจ้าแขวง ตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ และให้สัตยาบันเป็นต้น

รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐบาลเป็นผู้วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดูแลเรื่องการป้องกันประเทศ การทำความตกลงกับต่างประเทศ เสนอบประมาณให้สภาแห่งชาติพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงานให้สภาแห่งชาติ และประธานประเทศทราบ หัวหน้าฝ่ายบริหารคือนายกรัฐมนตรี ซึ่งมาจากการแต่งตั้งของประธานประเทศ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาแห่งชาติ วาระของรัฐบาลเท่ากับวาระของสภาแห่งชาติ

การบริหารท้องถิ่นของ สปป.ลาว มี 3 ระดับ คือ แขวง (เทียบเท่าจังหวัด) เมือง (เทียบเท่าอำเภอ) และบ้าน (เทียบเท่าหมู่บ้าน)

ผู้บริหารสูงสุดในแต่ละระดับ ได้แก่ เจ้าแขวง เจ้าเมือง และ นายบ้านตามลำดับ

สถาบันการเมืองที่สำคัญ คือ

- (1) พรรคประชาชนปฏิวัติลาว
- (2) สภารัฐมนตรี (พรรคฯ แต่งตั้งคณะรัฐมนตรี)
- (3) สภาแห่งชาติ (ประชาชนเลือกสมาชิกสภาแห่งชาติจากผู้มีพรรคฯ เสนอ)

⁵ http://vientiane.thaiembassy.org/vientiane/th/about/about_basic

⁶ http://vientiane.thaiembassy.org/vientiane/th/about/about_sub/
กระทรวงการต่างประเทศ

เมืองหลวง นครหลวงเวียงจันทน์

ภาษาราชการ ภาษาลาว

วันชาติ 2 ธันวาคม

ประธานประเทศ นายจุมมาลี ไชยะสอน

รองประธานประเทศ นายบุญยัง วอละจิต

นายกรัฐมนตรี นายทองสิง ทำมะวง

คณะรัฐบาลลาว⁷

แต่งตั้งเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2554

ประธานประเทศ

รองประธานประเทศ

นายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี

กรรมการกรรมการเมืองศูนย์กลางพรรค

นายจุมมาลี ไชยะสอน

นายบุญยัง วอละจิต

นายทองสิง ทำมะวง

นายอาซาง ลาวลี

⁷ หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนมาก ที่ กต 1303/ว.1262 ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2554

รองนายกรัฐมนตรี	ดร.ทองลุน สีสุลิด
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	
รองนายกรัฐมนตรี	พลโท ดวงใจ พิจิต
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงป้องกันประเทศ	
รองนายกรัฐมนตรี	นายสมสะหวาด เล่งสะหวัด

กระทรวงการต่างประเทศ	ดร.ทองลุน สีสุลิด
กระทรวงป้องกันประเทศ	พลโท ดวงใจ พิจิต
กระทรวงป้องกันความสงบ	นายทองบัน แสงอาพอน
กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา	ดร.พันคำ วิพาวัน
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	นางอ่อนจัน ทាំมวง
กระทรวงกลาโหมและป่าไม้	นายวิไลวัน พมเข
กระทรวงยุติธรรม	นายจะเลิน เยียปาวเฮอ
กระทรวงพลังงานและบ่อแร่	นายสุลิ่ง ดาราวง
กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	นายนาม วียาเกต
กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง	นายสมมาต พลเสนา
กระทรวงแผนการและการลงทุน	นายสมดี ดวงดี
กระทรวงการเงิน	นายพูเพ็ด คำพูนวง
กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	ศ.ดร.บ่อแสงคำ วงดาลา
กระทรวงสาธารณสุข	ศ.ดร.เอกสะหว่าง วงวิจิต
กระทรวงภายใน	นายคำปาน พิลาวง
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	นายบ่อเวียงคำ วงดาลา
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	นายหนูลิน สิ้นบันดิด
กระทรวงไปรษณีย์ โทรคมนาคม และการสื่อสาร	นายเทียม พมมะจัน
รัฐมนตรีหัวหน้าห้องว่ากรรัฐบาล	ดร.สินละวง คุดไพพูน
รัฐมนตรีประจำห้องว่ากรรัฐบาล	นายบุนเพ็ง มูนโพไซ
	นายบุนเฮื่อง ดวงพะจัน
	ศ.ดร.บุนเตียม พิดสะหมัย
	ดร.ดวงสะหวัด สุพานวง
	นางเข้มแพง พลเสนา

บุคคลสำคัญอื่นๆ

ประธานสภาแห่งชาติ	นางปานี ยาทอด้
รองประธานสภาแห่งชาติ	นายไซสมพอน พมวิหาน
	นายสมพัน แพงคำมี
	นายบุนทอง จิตมะนี
ประธานองค์การตรวจสอบรัฐบาลและหัวหน้าองค์การด้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง	
ผู้ว่าการธนาคารแห่ง สปป.ลาว	นายสมพาว ไพลิด
ประธานศาลประชาชนสูงสุด	นายคำพัน สิดทิดำพา
อัยการประชาชนสูงสุด	นายคำสาน สุวง

วันสถาปนา
ความสัมพันธ์
ทางการทูตกับไทย

19 ธันวาคม พ.ศ. 2493

เอกอัครราชทูตไทย
ประจำ สปป.ลาว

นายพิษณุ จันทน์วิพัน

เอกอัครราชทูต
สปป.ลาว ประจำ
ประเทศไทย

นายหลี่ บุญคำ

การแบ่งเขต
การปกครอง

สปป.ลาว แบ่งเป็น 16 แขวง ในหนึ่งแขวงจะมีหลายเมือง ซึ่งจะมี 1 เมือง เป็นเมืองหลวงเรียกว่า เมืองเอก และ 1 เขตปกครองพิเศษ เรียกว่า นครหลวง (นครหลวงเวียงจันทน์) โดย 16 แขวง ประกอบด้วย เซกอง อັตตะปือ สาละวัน จำปาสัก สะหวันนะเขต คำม่วน บอลิคำไซ เวียงจันทน์ ไชยะบูลี หลวงพระบาง เชียงขวาง หัวพัน พงสาลี อุดมไซ หลวงน้ำทา และบ่อแก้ว

ระเบียบการจัดตั้งและการบริหารการปกครอง แบ่งเป็นลำดับชั้นโดยเริ่มจาก

- หลายครัวเรือน รวมกันเป็น “บ้าน” (หมู่บ้าน)
- หลายหมู่บ้าน รวมกัน เป็น “เมือง” (อำเภอ)
- หลายเมือง รวมกัน เป็น “แขวง” (จังหวัด)
- คณะกรรมการปกครองหมู่บ้าน มีนายบ้าน (ผู้ใหญ่บ้าน) เป็นหัวหน้าผู้บริหารของหมู่บ้าน
- คณะกรรมการปกครองเมือง มีเจ้าเมือง (นายอำเภอ) เป็นหัวหน้าผู้บริหารเมือง
- คณะกรรมการปกครองแขวง มีเจ้าแขวง (ผู้ว่าราชการจังหวัด) เป็นหัวหน้าผู้บริหารแขวง
- คณะกรรมการปกครองนครหลวง มีเจ้าครองนครหลวง (ผู้ว่าราชการจังหวัด) เป็นหัวหน้าบริหารนครหลวง

เมืองและแขวงที่สำคัญ⁸

นครหลวงเวียงจันทน์	เป็นเมืองหลวงของประเทศ (เดิมเรียกว่ากำแพงนครเวียงจันทน์) อยู่ตรงข้ามกับจังหวัดหนองคาย มีประชากรประมาณ 797,130 คน (ปี 2555) ความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ 203 คน/ตารางกิโลเมตร ซึ่งสมัยอาณาจักรล้านช้าง เวียงจันทน์มีชื่อว่า “จันทบุรีศรีศถาภคณหุต” โดยพระไชยเชษฐาธิราช สถาปนาให้เป็นนครหลวงแห่งอาณาจักรล้านช้าง ในราว พ.ศ. 2107 (ล่าวว่า พ.ศ. 2106)
แขวงเวียงจันทน์	เป็นแขวง (จังหวัด) รอบนอกติดกับนครหลวงเวียงจันทน์ มีประชากรมากเป็นอันดับสี่ ประชากรประมาณ 506,881 คน (ปี 2555) ความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ 22 คน/ตารางกิโลเมตร
แขวงสะหวันนะเขต	เป็นแขวง (จังหวัด) ที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศ อยู่ตรงข้ามกับจังหวัดมุกดาหาร ประชากรประมาณ 937,907 คน (ปี 2555) ความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ 43 คน/ตารางกิโลเมตร
แขวงจำปาสัก	เป็นแขวง (จังหวัด) ที่มีประชากรมากเป็นอันดับสาม มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี ประชากรประมาณ 670,122 คน (ปี 2555) ความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ 43 คน/ตารางกิโลเมตร
แขวงหลวงพระบาง	เป็นแขวง (จังหวัด) ที่มีประชากรมากเป็นอันดับห้า อยู่ทางตอนเหนือของประเทศ มีประชากรประมาณ 463,485 คน (ปี 2555) ความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ 27 คน/ตารางกิโลเมตร ได้รับการประกาศให้เป็นเมืองมรดกโลกในปี 2541 จากองค์การยูเนสโก (UNESCO) ซึ่งทำให้เมืองหลวงพระบางเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วโลก เกี่ยวกับการอนุรักษ์โบราณสถาน เช่น วัดเก่าแก่ที่สำคัญ พระราชวังเจ้ามหาชีวิต และสิ่งปลูกสร้างที่สำคัญทางประวัติศาสตร์รวมทั้งธรรมชาติสิ่งแวดล้อมที่งดงาม ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงไว้ ปัจจุบันเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

⁸ - สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เวียงจันทน์

- Lao PDR Yearbook 2012, Lao Statistic Bureau, Ministry of Planning and Investment

3. เศรษฐกิจ

ภาพรวม⁹

ภาวะเศรษฐกิจปี 2556 มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 8.0 จากการบริโภคของภาคเอกชน การท่องเที่ยว และการลงทุนก่อสร้างโครงการสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ โดยเฉพาะการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำ กระนั้นอัตราการขยายตัวดังกล่าวจะลดลงจากปี 2555 ซึ่งมีการขยายตัวถึงร้อยละ 8.2 สาเหตุหนึ่งเป็นผลจากรายได้จากภาคส่งออกที่ชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก รวมถึงราคาทองแดง ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญมีการปรับลดลง รวมทั้งการชะลอตัวของเงินลงทุนจากจีนและเวียดนามในภาคอสังหาริมทรัพย์ ด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของ สปป.ลาว ทั้งภาคการเกษตร ป่าไม้ การเพิ่มขึ้นของเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำ และทรัพยากรแร่ธาตุ ยังคงเป็นปัจจัยหลักต่อการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและสังคมของ สปป.ลาว ผ่านนโยบายของรัฐบาลในการสนับสนุนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI)

สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจในปี 2557 คาดว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอลงเล็กน้อย โดยปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักๆยังคงมาจากภาคการลงทุนและการก่อสร้าง ขณะที่รายได้จากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติคาดว่าจะมีส่วนช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจได้อยู่บ้าง ตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกเป็นสำคัญ

สกุลเงิน

กีบ (Kip) เป็นสกุลเงินประจำชาติ ไม่มีเหรียญกษาปณ์ มีแต่ธนบัตร ซึ่งมีราคา คือ 1, 5, 10, 20, 50, 100, 500, 1,000, 2,000, 5,000, 10,000, 20,000 และ 50,000 กีบ

อัตราแลกเปลี่ยน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (มกราคม 2557) 244.73 กีบ/ บาท
หรือ 8,046 กีบ/เหรียญสหรัฐ

ปีงบประมาณ

1 ตุลาคม – 30 กันยายน

ทรัพยากรที่สำคัญ

สปป.ลาว มีรายได้จากทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะป่าไม้และแร่ธาตุ เช่น ทองคำ ทองแดง และบ็อกไซต์ ซึ่งเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตอลูมิเนียม มีเขื่อนหลายแห่งที่ผลิตไฟฟ้าพลังน้ำส่งไปขายประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งไทย ด้วยสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศทำให้ สปป.ลาว ร่ำรวยด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติทั้งบนดินและใต้ดิน มีพื้นที่ป่าไม้จำนวนมาก และมีความหลากหลายทางชีวภาพ มีพื้นที่เกษตรที่ยังอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว ข้าวโพด ยาสูบ มันสำปะหลัง ใต้ดินมีแร่ธาตุประเภท ดีบุก ยิปซัม ตะกั่ว หินเกลือ เหล็ก ถ่านหิน แปะไรท์ ลิควินท์ โปแตส สังกะสี ทองคำ ทองแดง พลอย อัญมณี หินอ่อน

⁹ สรุปภาวะเศรษฐกิจ สปป.ลาว ปี 2556 และแนวโน้มปี 2557, ธนาคารแห่งประเทศไทย

น้ำมัน (ในภาคกลางและภาคใต้) และถ่านหินคุณภาพเยี่ยม¹⁰

อุตสาหกรรมหลัก โครงการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ ทองแดง ดีบุก ทองคำ ยิปซัม การทำเหมืองแร่ ป่าไม้ ก่อสร้าง สิ่งทอ และการท่องเที่ยว

สินค้าส่งออกที่สำคัญ สินแร่ โดยเฉพาะแร่ทองแดง ทองคำ และไฟฟ้ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ สินค้าเกษตรกรรม และสัตว์เลี้ยง ไม้แปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมและหัตถกรรม เสื้อผ้าสำเร็จรูป เพชร ของป่าของดง

สินค้านำเข้าที่สำคัญ น้ำมันสำเร็จรูป น้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซหุงต้ม ยานพาหนะ ชิ้นส่วนและวัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าอุปโภคบริโภค และสินค้าทุน

ตัวเลขชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สำคัญของลาว ระหว่าง ปี พ.ศ. 2552-2556

รายการ	2554	2555	2556	2557 Proj.
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	8.0	8.2	8.0	7.7
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (พันล้านเหรียญสหรัฐ)	8.3	9.4	11.2	12.5
อัตราเงินเฟ้อ (ร้อยละต่อปี)	7.6	4.3	6.5	6.0
ดุลการค้า (ล้านเหรียญสหรัฐ)	-760	-1,477	-2,310	-2,450
ดุลบัญชีเดินสะพัด (ร้อยละของ GDP)	-10.3	-15.3	-20.8	-20.0
เงินสำรองระหว่างประเทศ (ล้านเหรียญสหรัฐ)	679	739	707	785
การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) (ล้านเหรียญสหรัฐ)	300	294	N/A	N/A
หนี้ต่างประเทศ (ร้อยละของ GDP)	82.9	87.5	94.2	102.0
อัตราแลกเปลี่ยน (กิบ/ ดอลลาร์สหรัฐ)	N/A	8,007	7,820	7,794

ที่มา: ADB's Asian Development Outlook, October 2013, EIU's Country Report, December 2013, UNCTAD, World bank's East Asia and Pacific Economic Update, October 2013

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ สปป.ลาว

ปัจจุบัน สปป.ลาว อยู่ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2554-2558) การดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามยุทธศาสตร์ เพื่อนำ สปป.ลาว ไปสู่การพัฒนา และเปลี่ยนประเทศเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรมและทันสมัยจากสถานะประเทศที่ด้อยพัฒนา (Least Developed Country: LDC) ให้สำเร็จภายในพ.ศ. 2563 และสร้างโอกาสในการเสริมสร้างภูมิภาคและความร่วมมือระหว่างประเทศ แผน 5 ปีนี้เป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายระยะยาวของประเทศที่จะใช้นโยบายของการพัฒนาประเทศให้บรรลุการเติบโตทาง

¹⁰ http://www.boi.go.th/thai/clmv/Back_up/2010_laos/2010_laos_1-1.html

เศรษฐกิจอย่างน้อยร้อยละ 8 ต่อปี ลดความยากจนให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่สหัสวรรษภายใน พ.ศ. 2558 และสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอัตราการขยายตัวด้านเศรษฐกิจทั้งการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวจากต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศลาวทั้งในระดับภูมิภาค และในระดับโลก

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ของ สปป.ลาว (พ.ศ. 2554-2558)¹¹ เป็นพิมพ์เขียวสำคัญที่กำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาต่างๆ สรุปเป้าหมายที่สำคัญของแผนได้ดังนี้

เป้าหมายใหญ่

- 1) การขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี และรายได้ต่อหัวของประชากรขึ้นไปอยู่ที่ระดับ 1,700 เหรียญสหรัฐต่อคนต่อปีในปี พ.ศ. 2558
- 2) บรรลุเป้าหมาย Millennium Development Goal (MDG) ในปี พ.ศ. 2558 และพัฒนาประเทศเพื่อให้พ้นจากสภาพประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (LDC) ในปี พ.ศ. 2563
- 3) มุ่งการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) รักษาเสถียรภาพทางการเมือง สันติภาพและความสงบเรียบร้อยในสังคม

ศักยภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

- 1) การขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี โดยภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี และมีสัดส่วนร้อยละ 23 ของ GDP ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี และมีสัดส่วนร้อยละ 39 ของ GDP ภาคบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 ต่อปี และมีสัดส่วนร้อยละ 38 ของ GDP และรายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 1,700 เหรียญสหรัฐต่อคนต่อปี
- 2) การบริโภคในประเทศจะมีสัดส่วนร้อยละ 75 ของ GDP การลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนมีสัดส่วนร้อยละ 40 ของ GDP การส่งออกร้อยละ 35 ของ GDP และการนำเข้าร้อยละ 50 ของ GDP

ศักยภาพทางเศรษฐกิจตามภาคส่วนต่างๆ

- 1) เพิ่มผลผลิตข้าวเป็น 4 ล้านตันต่อปี โดยมีผลผลิตที่ 3.9 ตันต่อเฮกตาร์
- 2) ภาคปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ 4-5 ต่อปี
- 3) ภาคส่งออกขยายตัวร้อยละ 18 ต่อปี และการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 8 ต่อปี
- 4) ขยายไฟฟ้าให้ครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ 80 ของครัวเรือนทั้งหมดและน้ำประปาให้ครอบคลุมร้อยละ 67 ของประชากรในเขตเมือง
- 5) ผลิตแร่ธาตุที่สำคัญเพิ่มขึ้น โดยตั้งเป้าการผลิตทองแดงที่ 86,200 ตันต่อปี ทองคำ 6 ตันต่อปี และถ่านหิน 728,000 ตันต่อปี
- 6) ธุรกิจการบินขยายตัวร้อยละ 8-10 ต่อปี
- 7) ขยายบริการโทรคมนาคมให้ครอบคลุมร้อยละ 90 ของหมู่บ้านทั่วประเทศ และขยายบริการโทรศัพท์ให้ครอบคลุมร้อยละ 80 ของประชากรทั้งหมด

¹¹ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบและแนวทางการให้ความช่วยเหลือของ สปป. แก่ประเทศเพื่อนบ้าน

การพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

- 1) รักษาเขตพื้นที่ป่าไว้ที่ร้อยละ 65 ของพื้นที่ทั้งหมด
- 2) ลดอัตราความยากจนให้ต่ำกว่าร้อยละ 19 ของประชากร และน้อยกว่าร้อยละ 11 ของครัวเรือนทั้งหมดในปี พ.ศ. 2558
- 3) เพิ่มสัดส่วนการเข้าเรียนในระดับประถมเป็นร้อยละ 98 และระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 75 ในปี พ.ศ. 2558
- 4) เพิ่มสัดส่วนประชากรที่รู้หนังสือเพิ่มเป็นร้อยละ 99
- 5) สร้างวิทยาลัยอาชีวะอย่างน้อย 3 แห่งในเมืองที่สำคัญทางเศรษฐกิจ
- 6) ให้ประชากรร้อยละ 80 เข้าถึงน้ำสะอาด และร้อยละ 60 มีส้วมใช้
- 7) คุมอัตราการว่างงานไม่ให้เกินร้อยละ 2
- 8) ลดสัดส่วนแรงงานในภาคเกษตรให้เหลือร้อยละ 70 และเพิ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมก่อสร้างและเหมืองแร่เป็นร้อยละ 7 ส่วนแรงงานภาคบริการร้อยละ 23 ของแรงงานทั้งหมด
- 9) สร้างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานแรงงาน โดยคาดว่าอุปสงค์แรงงานในปี พ.ศ. 2558 จะอยู่ที่ 3.26 ล้านตำแหน่ง อุปทานแรงงานอยู่ที่ 3.17 ล้านคน โดยในแต่ละปีจะมีจำนวนแรงงานใหม่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 55,365 คน รวม 5 ปี เท่ากับ 276,828 คน โดยแบ่งเป็นแรงงานในภาคเกษตร 209,669 คน ภาคอุตสาหกรรม 14,272 คน และภาคบริการ 52,431 คน

4. สังคมและวัฒนธรรม

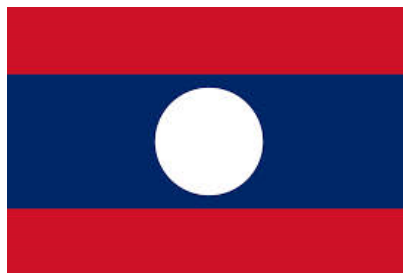
คำขวัญประจำชาติ สันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร

ธงชาติ เริ่มใช้มาตั้งแต่ 2 ธันวาคม 2518 เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มี 3 แถบ ตามแนวนอน แถบด้านบนและด้านล่างสุดเป็นสีแดง แถบตรงกลางเป็นสีน้ำเงิน มีวงกลมสีขาวอยู่กลางแถบสีน้ำเงิน

สีแดง หมายถึง สีเลือดแห่งการเสียสละ การพลีชีพเพื่อชาติ

สีน้ำเงิน หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ และความเจริญมั่งคั่ง

สีขาว หมายถึง ดวงจันทร์ เปรียบเสมือนน้ำใจของคนลาวที่มีความบริสุทธิ์ผุดผ่อง

สัญลักษณ์ มีลักษณะเป็นรูปวงกลม ข้างล่างเป็นรูปเฟืองจักรกลและแถบผ้าสีแดงที่บันทึกด้วยอักษรว่า "สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว" ปีกทั้งสองข้างประดับด้วย

รวงข้าวที่ผูกผ้าแถบสีแดงที่บันทึกตัวอักษรว่า "สันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร" ตรงกลางระหว่างรวงข้าวทั้งสอง เป็นรูปพระธาตุหลวง ถนนนาข้าว ป่าไม้ และเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้า

เครื่องแต่งกาย

ชาวลาวยังเคร่งครัดในวัฒนธรรมอันดีงามของการแต่งกาย โดยเฉพาะเมื่อจะเข้าไปในเขตวัดหรือสถานที่ราชการ

ผู้หญิงลาว ต้องนุ่งผ้าซิ่น ใส่เสื้อแบบสุภาพ เครื่องแบบนักเรียน นักศึกษา และข้าราชการของผู้หญิงจะนุ่งเป็นผ้าซิ่นทั้งหมด เมื่อก่อนนี้ยังมีกฎระเบียบห้ามผู้หญิงย้อมผมเป็นสีต่างๆ แต่ในปัจจุบันกฎที่ว่าค่อนข้างจะผ่อนผันไปมากแล้ว

ผู้ชายลาว ต้องนุ่งกางเกงขายาว ใส่เสื้อแบบสุภาพเช่นกัน

ดอกไม้ประจำชาติ

"ดอกจำปาลาว" (ดอกลีลาวดี หรือดอกลั่นทม) สำหรับคนลาว ดอกจำปาแสดงถึงความจริงใจและความสุขในชีวิต โดยดอกจำปาลาวมักมีสีกลิ่นหลากหลาย ไม่เฉพาะเจาะจงว่าต้องเป็นเพียงสีขาวเท่านั้น เช่น สีชมพู สีเหลือง สีแดง หรือสีอ่อนต่าง ๆ จึงนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายเพื่อประดับประดาในงานพิธีต่าง ๆ รวมทั้งใช้เป็นพวงมาลัยเพื่อรับแขกอีกด้วย

ศาสนา	ประชากรลาวประมาณร้อยละ 75 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 16-17 นับถือผี (Animism) ซึ่งเป็นความเชื่อดั้งเดิมตามแต่ละท้องถิ่น ที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์ อิสลาม และอื่นๆ
ภาษา ¹²	ภาษาราชการ คือ ภาษาลาว ภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ ได้แก่ ภาษาไทย อังกฤษ และฝรั่งเศส ภาษาท้องถิ่นอื่นๆ ได้แก่ ภาษาไท ภาษาม้ง
จำนวนประชากร ¹³	6,695,166 คน (กรกฎาคม 2556 โดยประมาณ)
	ประชากรของ สปป.ลาว สามารถจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มชาติพันธุ์ใหญ่ๆ ดังนี้ 1. ลาวลุ่ม หมายถึง ชนชาติลาวที่อาศัยอยู่ในที่ลุ่ม (Lowland) เช่น ลาวลุ่ม ไทเหนือ ไทดำ ไทขาว ไทแดง ผู้ไท ไทพวน ไทลื้อ ฯลฯ มีประมาณร้อยละ 68 ของประชากรทั้งหมดซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ ลาวลุ่มส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาตระกูลไท-ลาว ประกอบอาชีพในการเกษตรกรรม คือ ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งลาวลุ่มเป็นกลุ่มที่มีความเกี่ยวเนื่องทั้งด้านเชื้อชาติ และวัฒนธรรมกับชาวอีสานของไทยเป็นอย่างมาก 2. ลาวเทิง หมายถึง ลาวที่อาศัยอยู่ที่ราบสูง (Upland) ระดับ 700-1,200 เมตร ประกอบด้วย ขมุ ข่า และ ละแ่นด แกนปานา สีดา บิด สามหาง ดำ หอก ผู้เทิงไฟ เขลา ปันลู่ แซ กะแสง ส่วย ตะโอย ละแ่ว ละเวน อาลัก กะตาง เติ่งน้ำ เติ่งบก เติ่งโคก อินทรี ยาเหียน กายัก ชะนุ ตาเลียง อาลัก ละแ่ว ฯลฯ ซึ่งมีประมาณร้อยละ 22 ของประชากรทั้งหมด ใช้ภาษาตระกูลมอญ-เขมร ส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่และเลี้ยงสัตว์ 3. ลาวสูง หมายถึง ชาวลาวภูเขา (Highland) ตั้งแต่ 1,700 เมตรขึ้นไป ประกอบด้วย ชนชาติเผ่าม้งและอื่นๆ เช่น ม้งลาย ม้งขาว ม้งดำ ย้าว โซโล ฮ้อ รุณี มูเซอ ผู้น้อย กุ่ย ก่อ แลนแต่น ฯลฯ มีประมาณร้อยละ 9 ของประชากรทั้งหมด ใช้ภาษาตระกูลจีน-ทิเบต มีอาชีพทำไร่ หาของป่า และเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะสุกรและม้า
อัตราการเกิด	อัตราการเกิดเฉลี่ยร้อยละ 2.52 หรือ 25.23 คน/ประชากร 1,000 คน (ปี 2556)
อัตราการเพิ่มของประชากร	ร้อยละ 1.63 (ปี 2556)
ความหนาแน่นของประชากร	28 คน/ตารางกิโลเมตร (ปี 2555)

¹² www.boi.go.th/thai/clmv/Back_up/file_index/2010_laos_0.html

¹³ <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/la.html>

โครงสร้างอายุ (ปี 2556) ¹⁴	0-14 ปี	ร้อยละ 35.5 (ชาย 1,198,288 คน/หญิง 1,178,180 คน)
	15-24 ปี	ร้อยละ 21.3 (ชาย 706,679 คน/หญิง 716,368 คน)
	25-54 ปี	ร้อยละ 34.6 (ชาย 1,143,265 คน/หญิง 1,174,102 คน)
	55-64 ปี	ร้อยละ 4.9 (ชาย 160,650 คน/หญิง 166,605 คน)
	65 ปีขึ้นไป	ร้อยละ 3.7 (ชาย 113,301 คน/หญิง 137,728 คน)

กำลังแรงงาน 3.308 ล้านคน (ปี 2555) กระจายอยู่ในภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยมีสัดส่วนอยู่ในภาคเกษตรถึงร้อยละ 75.1

5. โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

สปป.ลาว อยู่ระหว่างพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะด้านคมนาคม จึงได้มีการตัดถนนเพิ่ม และสร้างถนนเครือข่ายไปตามพื้นที่ต่างๆ มากขึ้น เพื่อให้สะดวกในการติดต่อเดินทาง การค้าและการลงทุนข้ามพรมแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใน 6 ประเทศตามลุ่มแม่น้ำโขง (ไทย กัมพูชา มณฑลยูนนานและมณฑลกว่างสีของจีน ลาว พม่า และเวียดนาม) โดยเป็นไปตามกรอบแผนยุทธศาสตร์ของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) ซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรระหว่างประเทศจำนวนมาก โดยมีธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) เป็นผู้สนับสนุนหลัก

ระบบคมนาคมขนส่ง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาขาคมนาคมขนส่งของ สปป.ลาว ในปี 2551-2553 และในปี 2553-2558 สปป.ลาว มีแผนที่จะพัฒนาสาขาคมนาคมขนส่ง เนื่องจาก สปป.ลาว เป็นประเทศที่ไม่มีพื้นที่ติดทะเล (Landlocked Country) ดังนั้น การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ปัจจุบัน สปป.ลาว มีการขนส่งทางถนนยาว 35,558 กิโลเมตร ทางรถไฟยาว 3.5 กิโลเมตร ทางน้ำยาว 3,000 กิโลเมตร (ท่าเรือมากกว่า 20 แห่ง ตลอดแม่น้ำโขง) และทางอากาศ โดยมีสนามบินทั้งสิ้น 26 แห่ง

(1) ทางถนน ในช่วงที่ผ่านมา สปป.ลาว ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางด้านถนนเป็นอย่างมาก โดยมีถนนเพิ่มขึ้นจาก 20,000 กิโลเมตร ในปี 2540 เป็น 35,500 กิโลเมตร ในปี 2548 หรือคิดเป็นร้อยละ 77 (เพิ่มขึ้น 2,000 กิโลเมตรต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 7.4 ต่อปี) และถนนที่ลาดยางแล้วเพิ่มขึ้นจาก 3,400 กิโลเมตร เป็น 4,800 กิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 4.4

หน่วย : กิโลเมตร

ประเภทถนน	2010	2011	2012
Concrete roads	83	77	141
Asphalt concrete roads	614	684	725

¹⁴ <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/la.html>

ประเภทถนน	2010	2011	2012
Tarred roads	6,324	5,703	6,496
Graveled roads	17,556	14,142	15,324
Earthen roads	22,915	20,423	20,919
ความยาวทั้งหมด	47,491	41,029	43,604

ที่มา: Ministry of Transport, Lao Statistics Bureau

ทั้งนี้ ในช่วง 7 ปี (พ.ศ. 2551-2558) สปป.ลาว มีแผนที่จะปรับปรุงและก่อสร้างถนน จำนวน 391 โครงการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 16,518 พันล้านกีบ

ในปัจจุบัน ถนนใน สปป.ลาว ที่ใช้ได้ทุกฤดูกาลมีไม่ถึงร้อยละ 50 ของจำนวนระยะทางของถนนทั้งหมด จึงเป็นอุปสรรคในการคมนาคมขนส่งระหว่างพื้นที่ต่างๆ ถนนทั้งหมดของสปป.ลาวนั้นประกอบด้วย ทางหลวงเชื่อมต่อระหว่างแขวงและติดต่อกับเส้นทางหลวงระหว่างประเทศยาว 3,390 กิโลเมตร เส้นทางแขวงติดต่อกันระหว่างเมือง 1,620 กิโลเมตร ที่เหลือเป็นเส้นทางระหว่างหมู่บ้านซึ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ นั้น เพื่อรองรับอัตราการขยายตัวด้านเศรษฐกิจทั้งการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวจากต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศลาวทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลก

ถนนสายสำคัญในการเชื่อมแขวงต่างๆ และประเทศเพื่อนบ้านใน สปป.ลาว

ถนนหมายเลข 3 เชื่อมโยงประเทศไทย สปป.ลาว และจีน เป็นทางหลวงแขวงที่เชื่อมต่อจากทิศใต้ของมณฑลยูนนานของจีน ผ่านหลวงน้ำทา และแขวงบ่อแก้ว จนถึงด่านห้วยทราย เขตติดต่อกับประเทศไทยที่

อ.เชียงของจ.เชียงราย ระยะทางทั้งโครงการประมาณ

1,200 กิโลเมตร แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ประกอบด้วย

(1) ถนนฝั่งไทย จ.เชียงราย-อ.เชียงของ ระยะทางประมาณ 113 กิโลเมตร

(2) ถนนฝั่งลาว แขวงบ่อแก้ว-เวียงภูคา-หลวงน้ำทา-บ่อเต็น/บ่อหาน ระยะทางประมาณ 250 กิโลเมตร และ

(3) ถนนฝั่งจีน เชียงรุ่ง-คุนหมิง ระยะทางประมาณ 837 กิโลเมตร ดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อปี 2550

โดยถนนหมายเลข 3 เป็นการเชื่อมโยงเส้นทางตามแนว

พื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) ทำให้การเดินทางไปยังประเทศจีนทางรถยนต์มีความสะดวกมากขึ้นเป็นการเสริมสร้างการค้าขาย การลงทุน และการท่องเที่ยวในภูมิภาค โดยมีรัฐบาลไทย (สพพ.) จีน และธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) เป็นผู้สนับสนุนด้านการเงิน ทั้งในรูปเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำและเงินให้เปล่า

ถนนหมายเลข 9 เชื่อมโยงประเทศไทย สปป.ลาว และเวียดนาม เป็นทางหลวงแผ่นดินที่ต่อจากสะพานมิตรภาพแห่งที่ 2 ตรงกับด่านมุกดาหารของไทย ผ่านเมืองโกสอนพมวิหาร แขวงสะหวันนะเขตของสปป.ลาว ตัดกับเส้นทางหลักหมายเลข 13 ที่แยกเซโน และมุ่งสู่เขตติดต่อกับเวียดนามที่ด่านลาวบาว จากลาวบาวจะมีถนนหมายเลข 9 ของเวียดนาม เข้าสู่ดงฮา เว้

กวางตรี และท่าเรือดานัง ด้วยระยะทาง 245 กิโลเมตร และมีสภาพดี รัฐบาล สปป.ลาว ถือว่าถนนนี้เป็นถนน ออกสู่ทะเลที่สำคัญเป็นถนนตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจ ตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) รัฐบาลลาวได้ทำข้อตกลงไว้กับรัฐบาลเวียดนามในการใช้ท่าเรือดานังโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายซึ่งการก่อสร้าง ถนนมุกดาหาร-สะหวันนะเขต-ดองฮา-ดานัง ได้รับความช่วยเหลือแบบให้เปล่าจากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย

ช่วยเหลือแบบให้เปล่าจากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB) และองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency: JICA) โดยสร้างแล้วเสร็จในปี 2546

ถนนหมายเลข 13 ถือได้ว่าเป็นเส้นทางคมนาคมสำคัญและมีการสัญจรมากของสปป.ลาว เพราะ เชื่อมโยงจากภาคใต้สู่ภาคกลางและภาคเหนือของประเทศ มีระยะทางยาวประมาณ 1,400 กิโลเมตร ซึ่งเริ่มจาก ชายแดนกัมพูชาที่เชื่อมกับเส้นทางหมายเลข 7 ของกัมพูชา (โดยจุดเชื่อมต่อระหว่างประเทศนี้อยู่ห่างจากปากเซ 158 กิโลเมตร และอยู่ห่างกรุงพนมเปญเป็นระยะทาง 428 กิโลเมตร) เลาะเลียบตามแม่น้ำโขงผ่านแขวงจำปาสัก แขวงสาละวัน แขวงสะหวันนะเขต แขวงคำม่วน แขวงบอลิคำไซ จนถึงเวียงจันทน์และตัดผ่านไปยังอุดม ไซ สิ้นสุดที่บ้านนาเตย และเนื่องด้วยถนนสายนี้เชื่อมกับถนนหมายเลข 7 8 และ 9 ทำให้ สปป.ลาวมีถนนที่ เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชา และเวียดนาม ซึ่งการพัฒนาถนนนี้ได้รับการสนับสนุนจากธนาคารเพื่อการพัฒนา เอเชีย (ADB) และรัฐบาลจีน

สะพานมิตรภาพ 1 (หนองคาย-เวียงจันทน์) เป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขงขนาดใหญ่แห่งแรก ชาวอีสาน และชาวลาวเรียกว่า “ขัวมิตตะพาบ” (ขัว หมายถึง สะพาน) สะพานแห่งนี้กว้าง 15 เมตร โดยมีทางรถ 2 ช่องจราจร (3.5 เมตร) ทางเดิน 2 ช่องทาง (1.5 เมตร) ทางรถไฟขนาดราง 1 เมตร จำนวน 1 รางความยาว ประมาณ 1,200 เมตร สร้างเชื่อมระหว่างบ้านจอมมณี ต.มีชัย อ.เมืองหนองคาย ไปยังบริเวณท่านาแล้ง นครหลวงเวียงจันทน์ มีทางเดินรถ 2 ช่องทาง เชิงสะพานมีด่านตรวจคนเข้าเมืองและศูนย์ให้บริการ ข้าราชการท้องถิ่นของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ตั้งอยู่ ระยะเวลาในการก่อสร้าง ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2534 ถึงเดือนเมษายน 2537 ซึ่งประกอบพิธีเปิด เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2537 โดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย และนายหนุฮัก พุมสะหวัน ประธานประเทศแห่ง สปป.ลาว

สะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) เป็นผลสำเร็จของอีกโครงการ ในแผนงานการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ซึ่งเป็น โครงการเชิงบูรณาการภายใต้กรอบการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) โดยพัฒนาพื้นที่บนเส้นทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแต่มีต้นทุนน้อยสุด

เน้นพัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยสร้างและปรับปรุงถนนความยาว 1,450 กิโลเมตร เพื่อเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งระหว่างเมืองเมะล่าย (พม่า) กับนครดานัง (เวียดนาม) โดยตัดผ่านไทย และ สปป.ลาว ซึ่งทำให้สามารถเดินทางจากมหาสมุทรอินเดียถึงมหาสมุทรแปซิฟิก โดยเริ่มต้นจากเมะล่ายแหล่ มียวดี ตาก พิชญ์โลก ขอนแก่น มุกดาหาร สะหวันนะเขต ลาวบาว ดงฮา เว้ ดานัง

สะพานฝั่งไทย อยู่ที่บ้านสงเปือย ต.บางทรายใหญ่ เนื้อเมืองมุกดาหาร 7 กิโลเมตร เชื่อมกับเส้นทางหลวงหมายเลข 212 (อุบลราชธานี มุกดาหาร นครพนม) ทอดยาวไปลงที่บ้านนาแก เนื้อตัวเมืองโกสอนพมวิหาร (เดิม คือ เมืองคันทะบุลี) แขวงสะหวันนะเขต 5 กิโลเมตร เชื่อมถนนหมายเลข 9 ในฝั่งลาว เป็นสะพานคอนกรีตอัดแรง ความกว้าง 12 เมตร ขนาด 2 ช่องทางจราจร เฉพาะรถยนต์ มีทางเท้า 2 ข้างทางความยาว 2,050 เมตร บน 2 ฝั่งของสะพานมีอาคารด่าน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีถนนเปลี่ยนทิศทางการจราจรในฝั่งไทย ซึ่งทั้งฝ่ายไทยกับ สปป.ลาว ออกค่าใช้จ่ายคนละครึ่งและได้รับการสนับสนุนจากประเทศญี่ปุ่น

สะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม-คำม่วน) ตำแหน่งของสะพานในฝั่งไทยอยู่ที่บ้านห้อม

ต.อาจสามารถ อ.เมือง จ.นครพนม ห่างจากตัวเมืองนครพนมประมาณ 11 กิโลเมตร สะพานฝั่งลาวอยู่ที่บ้านเวินใต้เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน ห่างจาก

บ้านท่าแขกประมาณ 13 กิโลเมตร ซึ่งกำหนดให้จุดเปลี่ยนทิศทางการจราจรอยู่ในฝั่งลาวช่วงนี้จะมีจุดข้ามที่ค่อนข้างแคบ โดยสะพานมีความยาวรวม 780 เมตร มีช่องลอดกว้าง 60 เมตร สูง 10 เมตร 2 ช่วง ความกว้างสะพาน 13 เมตร มีช่องจราจร 2 ช่อง และอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองนครพนมมากนัก ทำให้สะดวกในการเดินทาง นอกจากนี้

จากการศึกษา ยังพบว่า มีผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด สะพานมิตรภาพ 3 ได้กลายเป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งด้านการค้า และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงประเทศไทย สปป.ลาว เวียดนาม และภาคใต้ของจีน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จทรงเป็นประธานพิธีเปิดอย่างเป็นทางการร่วมกับนายบุนยัง วอละจิต รองประธานประเทศ สปป.ลาว เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2554

สะพานข้ามแม่น้ำโขง 4 อ.เชียงของ

จ. เชียงราย- แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว ถือว่าเป็นทางออกสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาของถนนเศรษฐกิจ R3A ที่ยังขาดโครงข่ายสำคัญที่จะเป็น missing link ในการเชื่อมโยง 3 ประเทศ "ไทย-ลาว-จีน" เพราะสะพานแห่งนี้เป็นจุดเชื่อมต่อมายังฝั่งไทยจะรองรับถนน R3A ทำให้

เส้นทางการขนส่งจากกรุงเทพฯ-คุนหมิง สมบูรณ์แบบ โดยเส้นทางเริ่มจาก จ.เชียงราย อ.เชียงของ ข้ามแม่น้ำโขงไปยังแขวงบ่อแก้วของ สปป.ลาว ไปยังเวียงภูคา แขวงหลวงน้ำทา และไปเชื่อมต่อชายแดนจีนที่บ่อเต็น จากนั้นจะไปยังเมืองเชียงรุ่งและไปสิ้นสุดที่คุนหมิงรวมระยะทางจากเชียงราย-คุนหมิงประมาณ 1,200 กิโลเมตร ทำให้การขนส่งสะดวกกว่าเดิมมากจากเดิมต้องข้ามแพขนานยนต์ที่ทำเรือเชียงของ โดยรัฐบาลไทยและเงินออกค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างฝ่ายละครึ่ง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานร่วมในพิธีเปิดร่วมกับนายบุนยัง วอละจิต รองประธานประเทศ สปป.ลาว เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2556

(2) ทางอากาศ ภายในปี 2563 สปป.ลาว มีแผนที่จะทำการศึกษาเพื่อปรับปรุงสนามบินรวม 11 แห่ง เช่น สนามบินระหว่างประเทศวัดไต สนามบินหลวงพระบาง สนามบินสะหวันนะเขต และสนามบินอุดมไชย เป็นต้น

ปัจจุบัน สปป.ลาว มีสนามบินนานาชาติเพียง 3 แห่ง คือ

1) ท่าอากาศยานนานาชาติปากเซ (Pakse International Airport)

อยู่ในแขวงจำปาสัก รัฐบาลไทยโดย สพพ. ได้ให้การสนับสนุนทางการเงินในการขยายทางวิ่ง ทางขับ และลานจอดเครื่องบิน และติดตั้งอุปกรณ์การบินที่จำเป็น รวมถึงปรับปรุงหอบังคับการบิน เพื่อให้สนามบินปากเซได้มาตรฐานสนามบินระหว่างประเทศ สามารถรองรับเครื่องบินที่มีขนาดบรรจุผู้โดยสารจำนวน 150 ที่นั่งได้ ช่วยเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

2) ท่าอากาศยานนานาชาติหลวงพระบาง (LuangPrabang International Airport)

อยู่ในแขวงหลวงพระบาง ปัจจุบันรัฐบาลจีนได้ให้ความช่วยเหลือในการก่อสร้างทางวิ่งยาวกว่า 3 กิโลเมตร ขนานไปกับทางวิ่งเดิม ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว ดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ และมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแขวงหลวงพระบาง ปัจจุบันมีบริการเที่ยวบินไปยังกรุงฮานอยของเวียดนาม กรุงเทพฯ อุดรธานี และเชียงใหม่ของไทย และเมืองเสียมราฐของกัมพูชา โดยผ่านสนามบินปากเซ

3) ท่าอากาศยานนานาชาติวัตไต (Wattay International Airport)

ห่างจากนครหลวงเวียงจันทน์ ประมาณ 3 กิโลเมตร โดยท่าอากาศยานนานาชาติแห่งนี้ถือได้ว่าเป็นสนามบินพาณิชย์หลักของ สปป.ลาว สามารถเชื่อมโยงไปยังเมืองใหญ่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้¹⁵ รัฐบาลไทย โดย สพพ. ได้ให้การสนับสนุนทางการเงินในการปรับปรุงขยายทางวิ่ง ทางขับ และลานจอดเครื่องบิน เพื่อการรองรับเครื่องบินขนาดใหญ่ ช่วยเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจให้แก่ สปป.ลาว และเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีของทั้ง 2 ประเทศ

นอกจากนี้ สปป.ลาว ยังมีสนามบินในประเทศ ตามเมืองหลักต่างๆ ได้แก่ นครหลวงเวียงจันทน์ หลวงพระบาง สะหวันนะเขต ปากเซ ห้วยทราย หลวงน้ำทา อุดมไซ พงสาลี เชียงขวาง ไชยสมบุน และไชยะบูลี

(3) ทางรถไฟ สปป.ลาว ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเส้นทางรถไฟตามแนวเหนือ-ใต้ ระยะทางประมาณ 1,232 กิโลเมตร และตะวันออก-ตะวันตก ระยะทางประมาณ 1,093 กิโลเมตร วงเงินรวมประมาณ 5,395.331 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยแบ่งการดำเนินงานเป็นระยะๆ ปัจจุบันมีการก่อสร้างเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อกับประเทศไทยบริเวณชายแดนจังหวัดหนองคายไปยังสถานีท่านาแล้ง สปป.ลาว ระยะทาง 3.5 กิโลเมตร และมีแผนที่จะขยายการก่อสร้างเส้นทางรถไฟไปยังนครหลวงเวียงจันทน์ ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร

เส้นทางรถไฟสายแรกของ สปป.ลาว สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดการเดินรถไฟอย่างเป็นทางการระหว่างประเทศไทย-สปป.ลาว เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2552 พร้อมกันนี้ได้ทรงเสด็จขึ้นประทับบนขบวนรถพิเศษพระที่นั่งออกจากสถานีหนองคาย ประเทศไทย ไปยังสถานีท่านาแล้ง สปป.ลาว เพื่อเปิดการเดินรถไฟสายแรกของ สปป.ลาว เป็นปฐมฤกษ์ ทั้งนี้ การเดินรถไฟสายดังกล่าวได้เปิดให้บริการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2552 โดยมีขบวนรถโดยสารเดินทางประจำไป-กลับ ระหว่างหนองคาย-ท่านาแล้ง วันละ 2 รอบ ดังนี้

- รอบเช้า ขบวน 913 หนองคาย-ท่านาแล้ง :
09.30 - 09.45 น.

¹⁵ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ร่วมกับสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- รอบบ่าย

ขบวน 914 ท่านาแล้ง-หนองคาย :

10.30 – 11.45 น.

ขบวน 917 หนองคาย-ท่านาแล้ง :

16.00 – 16.15 น.

ขบวน 918 ท่านาแล้ง-หนองคาย :

17.00 - 17.15 น.

ซึ่งจะใช้เวลาเดินทางเที่ยวละ 15 นาที

นอกจากรถไฟเชื่อมจากจังหวัดหนองคาย ประเทศไทย ไปยังสถานีท่านาแล้ง บ้านโคกโพธิ์ เมืองหาดขายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ ระยะทาง 3.5 กิโลเมตร แล้ว รัฐบาลไทยอยู่ระหว่างการพิจารณาให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการก่อสร้างทางรถไฟ ช่วงที่ 2 จากท่านาแล้งไปยังสถานีเวียงจันทน์ เขตบ้านคำชะหว่าง (หลังสนามกีฬาแห่งใหม่ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์) ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร โดยอยู่ในรูปแบบของเงินให้เปล่า ร้อยละ 30 และเงินให้กู้ดอกเบี้ยต่ำ ร้อยละ 70 นอกจากนี้ รัฐบาล สปป.ลาว ยังมีแผนจะสร้างทางรถไฟ ระยะที่ 3 จากเวียงจันทน์ไปยังเมืองท่าแขก แขวงคำม่วน เข้าสู่ชายแดนเวียดนาม ระยะทาง ประมาณ 400 กิโลเมตร รวมทั้งอยู่ระหว่างการพิจารณาขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลจีนในการพัฒนาระบบรถไฟ เพื่อแก้ไขปัญหาและความไม่สะดวกของการขนส่งสินค้าผ่านทางแม่น้ำโขงจากประเทศจีนมายังประเทศในภูมิภาคอนุลุ่มแม่น้ำโขง

ทางรถไฟความเร็วสูงลาว-จีน (Lao-China High Speed Railway)¹⁶ การสร้างทางรถไฟความเร็วสูงจากประเทศจีนมายังสปป.ลาว เพื่อรองรับการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ซึ่งน่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2558 โดยเชื่อมต่อจากชายแดนจีน-สปป.ลาว ณ จุดบ่อหาน-บ่อเต็น-นครหลวงเวียงจันทน์ รวมระยะทางประมาณ 421 กิโลเมตร ตัดผ่านอุโมงค์และสะพานเป็นระยะทางถึง 2 ใน 3 ของระยะทางทั้งหมด โดยมีสะพานทั้งสิ้น 165 สะพาน ความยาว 92.6 กิโลเมตร และอุโมงค์ 69 อุโมงค์ ระยะทาง 186.9 กิโลเมตร มี 5 สถานีหลัก คือ บ่อเต็น อุดมไซ หลวงพระบาง วังเวียง และนครหลวงเวียงจันทน์ ทางรถไฟสายนี้จะเป็นเส้นทางเชื่อมกับบรรดาประเทศอาเซียน เพื่อผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจลาว-จีนให้เกิดประสิทธิผลอย่างมากในอนาคต โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนสินค้าในหมวดสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และอื่นๆ รถไฟสายนี้วิ่งด้วยความเร็วประมาณ 200 กิโลเมตรต่อชั่วโมง สำหรับการขนส่งผู้โดยสาร และ ความเร็ว 120 กิโลเมตรต่อชั่วโมง สำหรับการขนส่งสินค้า

(4) ทางน้ำ ในปี 2554-2558 สปป.ลาว มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคมนาคมขนส่งทางน้ำ ดังนี้

- (1) การพัฒนาทางด้านสิ่งแวดลอม ทั้งการป้องกันชายฝั่ง และการป้องกันน้ำท่วม
- (2) การพัฒนาท่าเรือและช่องทางการเดินเรือ
- (3) การคมนาคมทางน้ำภายในประเทศ
- (4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

¹⁶ คู่มือการค้า การลงทุน ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, กระทรวงพาณิชย์
<http://www.thaisavannakhet.com/savannakhet/th/knowledge/academic-thai-lao/>
<http://www.louangprabang.net/LPBDetail.asp?ID=490>

(5) ทางด้านกฎหมาย

โดยการปรับปรุงกฎระเบียบให้เป็นมาตรฐานสากล รวมทั้งจัดเตรียมกลยุทธ์และแผนแม่บทในการพัฒนาคมนาคมทางน้ำ

สปป.ลาว มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน ความยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ รวม 1,835 กิโลเมตร แต่มีข้อจำกัดทางด้านกายภาพ เช่น เกาะแก่ง และระดับน้ำ ทำให้มีระยะทางที่ใช้ในการขนส่งเพียง 875 กิโลเมตร เดินเรือได้สะดวกเฉพาะช่วงน้ำหลากในเดือนพฤษภาคมถึงธันวาคม ซึ่งสามารถใช้เรือขนาดใหญ่ขนส่งสินค้าได้ถึงลำละ 120-150 ตัน ส่วนช่วงเดือนมกราคม-เมษายนที่น้ำน้อย ต้องใช้เรือขนาดเล็กขนส่งสินค้าได้เพียงประมาณลำละ 40-60 ตัน แม่น้ำสายสำคัญในประเทศ¹⁷ มี ดังนี้

แม่น้ำ	เส้นทางจาก – ถึง	ความยาว
แม่น้ำอุ	พงสาลี – หลวงพระบาง	448 กิโลเมตร
แม่น้ำงึม	เชียงขวาง – เวียงจันทน์	354 กิโลเมตร
แม่น้ำเซบั้งเหียง	สะหวันนะเขต	338 กิโลเมตร
แม่น้ำเซบั้งไฟ	สะหวันนะเขต – คำม่วน	239 กิโลเมตร
แม่น้ำทา	หลวงน้ำทา – บ่อแก้ว	325 กิโลเมตร
แม่น้ำเซกอง	สาละวัน – เซกอง – อัดตะปือ	320 กิโลเมตร
แม่น้ำกะดิง	แขวงบอลิคำไซ	103 กิโลเมตร
แม่น้ำแคน	หัวพัน – หลวงพระบาง	90 กิโลเมตร

ท่าเรือที่สำคัญต่อการขนส่งสินค้า ได้แก่

ท่าเรือเชียงแสน แห่งที่ 1 จังหวัดเชียงราย ตรงข้ามบ้านห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว

ท่าเรือเชียงแสน แห่งที่ 2 ตั้งอยู่บริเวณใกล้สามเหลี่ยมปากแม่น้ำกก ที่บรรจบแม่น้ำโขงในบริเวณบ้านสบกก ต.เวียง อ.เชียงแสน ห่างจากท่าเรือเชียงแสนแห่งแรก ลงมาทางใต้ประมาณ 5 กิโลเมตร ใช้งบประมาณในการก่อสร้างกว่า 1,000 ล้านบาท บนพื้นที่ 600 ไร่

ท่าเทียบเรือบ้านเวินใต้ มีถนนเชื่อมกับถนนหมายเลข 13 แขวงคำม่วน ซึ่งทั้งถนนและท่าเทียบเรือบ้านเวินใต้เป็นความร่วมมือกันระหว่างกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี และกรมทางหลวง กับกระทรวงคมนาคมขนส่งไปรษณีย์และก่อสร้าง ท่าเทียบเรือที่ฝั่งไทยนั้นตั้งอยู่ที่บ้านเวินพระบาท ต.เวินพระบาท อ.ท่าอุเทน จ. นครพนม¹⁸

ระบบไฟฟ้า

ระบบกระแสไฟฟ้าใน สปป.ลาว ใช้กำลังไฟ 220 โวลต์ วงจรกระแสสลับ ปลั๊กไฟนิยมเป็นแบบ

¹⁷ <http://www.thaisavannakhet.com/vientiane/la/information/>

¹⁸ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ร่วมกับสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ชาแบนและชากลม 2 ชา นอกจากนี้ มีกรณีไฟดับเกิดขึ้นบ่อยครั้งแม้แต่ในนครหลวงเวียงจันทน์ เนื่องจากพายุฝนในช่วงกรกฎาคม-สิงหาคม ท้องที่บางแห่งมีกระแสไฟฟ้าใช้ตามช่วงเวลาเท่านั้นและในบางแห่งไม่มีไฟฟ้าใช้เลย แม้ว่ารัฐบาลตั้ง Roadmap ให้ประเทศเป็น Battery of Asia ร่วมลงทุนสร้างเขื่อนพลังน้ำกับชาวต่างชาติถึง 33 เขื่อน ในจำนวนนี้มี 8 โครงการผลิตไฟฟ้า เพื่อใช้ภายในประเทศ กำลังผลิตรวม 484 เมกะวัตต์ และที่เหลือผลิตเพื่อจำหน่ายประเทศเพื่อนบ้าน กำลังผลิตรวม 6,862 เมกะวัตต์ หากโครงการทั้งหมดแล้วเสร็จ สปป.ลาว จะสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้เพิ่มขึ้นถึง 11.8 พันล้านกิโลวัตต์ต่อชั่วโมง

นอกจากนี้ สปป.ลาว ยังเป็นผู้ขายพลังงานไฟฟ้ารายใหญ่ให้กับไทย ซึ่งไทยรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป.ลาว เพิ่มจาก 3,000 เมกะวัตต์ เป็น 5,000 เมกะวัตต์ ภายในปี 2553 โดยเมื่อปี 2548 (ซึ่งเป็นปีที่เริ่มลงมือก่อสร้างโครงการเขื่อนไฟฟ้าน้ำเทิน 2) ประชากรมีกระแสไฟฟ้าใช้เพียงร้อยละ 45 ของครัวเรือนทั้งหมดเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ทางรัฐบาล สปป.ลาว มีแผนที่จะลงทุนสร้างสายส่งกระแสไฟฟ้าไปยังแขวงต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งคาดว่าจะสามารถกระจายไฟฟ้าให้เข้าถึงครอบคลุมบ้านเรือนของประชาชนทั้งหมดเป็นร้อยละ 70 ในปี 2553 จนถึงร้อยละ 90 ในปี 2563 ซึ่งจะช่วยปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชาชนในแต่ละพื้นที่ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาภาคการเกษตรและยกระดับการขยายตัวของอุตสาหกรรมทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลางในท้องถิ่นและเศรษฐกิจของชุมชนให้มีการขยายตัวมากขึ้น¹⁹

โครงการสร้างเขื่อนผลิตไฟฟ้าของเวียดนาม บริษัทไฟฟ้าเซกะหมาน บริษัทของเวียดนาม ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเขื่อนเซกะหมาน 1 ในเขต อ.ซานไซ จ.อัตปือ ภาคใต้ของ สปป.ลาว โดยเขื่อนเซกะหมาน 1 จะมีโรงไฟฟ้า 2 แห่ง คือ โรงไฟฟ้าเซกะหมาน 1 มีกำลังการผลิตไฟฟ้า 290 เมกะวัตต์ และโรงไฟฟ้าเซกะหมาน ซานไซ มีกำลังการผลิตไฟฟ้า 32 เมกะวัตต์ รวมทั้งหมด 322 เมกะวัตต์ การก่อสร้างเขื่อนเซกะหมาน 1 คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2558 เมื่อสร้างเสร็จ ร้อยละ 80 จะส่งขายไปยังเวียดนาม ส่วนอีกร้อยละ 20 จะใช้ภายในท้องถิ่นของ สปป.ลาว นอกจากเขื่อนเซกะหมานแล้วยังมีโครงการสร้างเขื่อนใน สปป.ลาว อีกหลายแห่ง เช่น เขื่อนน้ำหา เขื่อนเซกอง 2 และ 3 เป็นต้น²⁰

สปป.ลาว มีเขื่อนผลิตไฟฟ้า ประมาณ 89 แห่ง อาทิ เขื่อนน้ำเทิน เขื่อนน้ำงึม เขื่อนเซกอง และเขื่อนน้ำหา เป็นต้น

ปัจจุบัน สปป.ลาว มีโรงไฟฟ้า 14 แห่ง ตั้งอยู่ในแขวงหลักๆ เช่น นครหลวงเวียงจันทน์ แขวงหลวงพระบาง และแขวงจำปาสัก เป็นต้น และยังมีโครงการสร้างโรงไฟฟ้าอีก 66 แห่ง ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้าง²¹

ระบบประปา

แม้ว่าประชาชนในประเทศมีจำนวนน้อย ระบบประปาใน สปป.ลาว ยังมีไม่เพียงพอใช้สำหรับความต้องการของประชาชน แม้กระทั่งในนครหลวงเวียงจันทน์ บริษัทประปาของ สปป.ลาว สามารถผลิตน้ำได้วันละ 1 แสนลูกบาศก์เมตร แต่ความต้องการใช้สูงถึงวันละ 1.2 แสนลูกบาศก์เมตร ทำให้ทางการ สปป.ลาว พยายามเพิ่มการผลิตน้ำให้เพียงพอกับความต้องการ รวมถึงขยายการผลิตไปในแขวงต่างๆ ให้ทั่วถึงมากขึ้น ซึ่ง ณ ปัจจุบันมีโรงงานประปาดังอยู่ในเมืองเอกของแขวงและบรรดาเมืองรวมทั้งหมด 38 แห่ง ประชากรที่ได้ใช้น้ำประปามีประมาณร้อยละ 40 ของประชากรทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในตัวเมือง ในจำนวนนี้มีโรงประปาจำนวน 4 โรง ตั้งอยู่ในนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งสามารถผลิตน้ำได้วันละ 1.8 แสนลูกบาศก์เมตรต่อวัน ปัจจุบัน

¹⁹ http://www.boi.go.th/thai/clmv/Back_up/2010_laos/2010_laos_2_0-1.html

²⁰ วิทยุเอเชียเสรี 15/02/2011

²¹ The Lao PDR Legal Handbook for Investors: 2013, by Lao Premier International Law Office

โรงประปาแห่งที่ 5 กำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการก่อสร้าง ซึ่งเมื่อแล้วเสร็จจะสามารถผลิตน้ำได้ถึงวันละ 1 แสนลูกบาศก์เมตรต่อวัน

ปัจจุบัน ประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ สปป.ลาว โดยผ่านทางสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) หรือ สพพ. ดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน สำหรับโครงการก่อสร้างและพัฒนาระบบประปาใน 5 เมืองของ สปป.ลาว ดังนี้

- (1) เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว
- (2) เมืองคอบ แขวงไชยบุรี
- (3) เมืองแบ่ง แขวงอุดมไชย
- (4) เมืองไซบูลี แขวงสะหวันนะเขต
- (5) เมืองโขง แขวงจำปาสัก

ด้วยวงเงิน 310 ล้านบาท โดยมีระยะเวลาในการก่อสร้าง 3 ปี (2556-2558)

ระบบโทรคมนาคม

ระบบโทรคมนาคมใน สปป.ลาวนั้นค่อนข้างจำกัด โดยปัจจุบันมีจำนวนโทรศัพท์พื้นฐาน ประมาณ 150,000 เบอร์ ในขณะที่จำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่มีถึง 8,150,000 เบอร์ โดยคิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ (โดยประมาณ 6.5 ล้านคน) ที่สามารถเข้าถึงระบบโทรคมนาคมดังกล่าว สำหรับผู้ดำเนินการธุรกิจการสื่อสารในลาวมีทั้งสิ้น 4 ราย²² คือ

- 1) บริษัท อีทีแอล จำกัด (ETL Public Company Limited) ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ และบริการอื่นๆ เป็นบริษัทที่มีสัดส่วนในตลาดมากเป็นอันดับหนึ่ง
- 2) บริษัท ลาวเทลคอม จำกัด (Lao Telecom Company Limited) ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ และบริการอื่นๆ
- 3) บริษัท วิมเพลคอม ลาว จำกัด (Vimpelcom Lao Company Limited) ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ และบริการอื่นๆ
- 4) บริษัท สตาร์ เทเลคอม จำกัด (Star Telecom Company) ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ บริการอินเทอร์เน็ต และบริการอื่นๆ

ธนาคารใน สปป.ลาว

(1) ธนาคารแห่งชาติลาว (Bank of the Lao PDR: BOL) เป็นธนาคารกลาง ทำหน้าที่กำหนดและดำเนินนโยบายการเงิน พิมพ์ธนบัตรและรักษาเสถียรภาพของค่าเงินกีบ ตลอดจนควบคุม ดูแล และกำกับ การดำเนินงานของสถาบันการเงินต่างๆ

(2) ธนาคารพาณิชย์ของรัฐ มี 4 แห่ง ประกอบด้วย

1) ธนาคารการค้าต่างประเทศ (Banque pour le Commerce Extérieur Lao: BCEL) ให้บริการด้านต่างๆ อาทิ การรับฝากเงินและปล่อยสินเชื่อแก่ธุรกิจต่างๆ การค้าประกัน ตลอดจนให้บริการชำระ เงินระหว่างประเทศ

2) ธนาคารพัฒนาลาว (Lao Development Bank) เน้นบริการรับฝากเงินจากลูกค้ารายย่อย ให้สินเชื่อแก่ธุรกิจ SMEs ทำธุรกรรมด้านการเงินเพื่อการค้าระหว่างประเทศ และการค้าหลักทรัพย์ของรัฐบาล

²² The Lao PDR Legal Handbook for Investors : 2013

3) ธนาคารส่งเสริมกสิกรรม (Agriculture Promotion Bank) ได้แยกธนาคารส่งเสริมกสิกรรมออกเป็น 2 ธนาคาร คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ธนาคารพาณิชย์ ใช้ชื่อเดิม คือ ธนาคารส่งเสริมกสิกรรม ทำหน้าที่ระดมทุน และรับฝากเงินเหมือนธนาคารพาณิชย์ทั่วไป

4) ธนาคารนโยบาย (Nayoby Bank) ไม่ทำหน้าที่รับฝากเงินเหมือนธนาคารพาณิชย์ทั่วไป แต่จะทำหน้าที่ปล่อยเงินกู้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านนโยบาย เช่น ปล่อยกู้ดอกเบี้ยต่ำให้แก่ครัวเรือน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนแก่ชาวลาวในพื้นที่ชนบท 47 เมือง ทั่วประเทศ ตามนโยบายลดพ้นความยากจนให้ได้ภายในปี 2563

(3) ธนาคารร่วมทุน (Joint Venture Banks) มี 5 แห่ง ประกอบด้วย

1) ธนาคาร ANZV (ธนาคารเวียงจันทน์พาณิชย์เดิม)

2) ธนาคารร่วมพัฒนา (Joint Development Bank) เป็นการร่วมทุนระหว่างธนาคารแห่งชาติของ สปป.ลาว กับบริษัทพรหมสุวรรณไซโลและอบพิชของไทย ในสัดส่วนร้อยละ 30 : 70

3) ธนาคารร่วมธุรกิจลาว-เวียดนาม (Lao Viet Bank) เป็นธนาคารร่วมทุนระหว่างธนาคารการค้าต่างประเทศ (BCEL) ของ สปป.ลาว กับธนาคารเพื่อการลงทุนและพัฒนาของเวียดนาม (Bank for Investment and Development of Vietnam)

4) ธนาคาร Indochina เปิดทำการเมื่อเดือนธันวาคม 2551 (กลุ่มทุนของเกาหลีใต้มีหุ้น)

5) ธนาคารลาว-ฝรั่งเศส เปิดทำการปี 2553

(4) ธนาคารเอกชนลาว มี 2 แห่ง ประกอบด้วย

1) ธนาคารพงสะหวัน (Phongsavahn Bank) เพื่อช่วยให้การค้าขายระหว่างกันให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ธนาคารดังกล่าวเน้นปล่อยสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก สินเชื่อครัวเรือน และสินเชื่อบุคคล

2) ธนาคารเอสที (ST Bank) เปิดดำเนินการเมื่อเดือนกรกฎาคม 2552

(5) ธนาคารเอกชนต่างประเทศ มี 1 แห่ง คือ ธนาคารบูยอง (Booyoung) เป็นการลงทุนของเอกชนเกาหลีใต้ถือหุ้นทั้งหมด

(6) ธนาคารพาณิชย์ของไทย มี 5 แห่ง ประกอบด้วย ธนาคารกรุงเทพ (Bangkok Bank) ธนาคารกรุงไทย (Krung Thai Bank) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา (Bank of Ayudhya) ธนาคารทหารไทย (Thai Military Bank) และธนาคารไทยพาณิชย์ (Siam Commercial Bank)

(7) อื่นๆ

1) สาขาของ Public Bank (มาเลเซีย) ACLEDA Bank (กัมพูชา) และ Sacombank (เวียดนาม)

2) สำนักงานตัวแทนธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ (Representative Office) มี 1 ธนาคาร คือ Standard Chartered Bank ของอังกฤษ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับ สปป.ลาว²³

การเมืองและความมั่นคง ไทยและ สปป.ลาว มีหลายกลไกเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง โดยกลไกที่คู่แฝดภาพรวมความสัมพันธ์ทั้งหมด ได้แก่ คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย-ลาว (Joint Commission: JC) ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของทั้งสองฝ่ายเป็นประธานร่วม ประเด็นหารือในกรอบความร่วมมือนี้ครอบคลุมทุกมิติ เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณชายแดน การเปิดจุดผ่านแดน การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม แรงงานและยาเสพติด เป็นต้น

เศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว ระหว่างไทย-สปป.ลาว มีความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง และถือว่าไทยได้นำเงินเข้าไปลงทุนในด้านต่างๆ ใน สปป.ลาว เป็นจำนวนมาก กลไกความร่วมมือทางการค้าไทย-สปป.ลาว ได้แก่ คณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-ลาว (Joint Trade Committee) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่น้ำโขง (ACMECS) เป็นต้น

สังคมและวัฒนธรรม ไทยและลาวมีอัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรมร่วมกัน โดยเฉพาะประชาชนทางภาคอีสานของไทย อีกทั้งการเสด็จเยือนลาวโดยระดับพระราชวงศ์ของไทย จึงทำให้ช่วยเสริมสร้างความสนิทสนมในหมู่ประชาชนของทั้งสองประเทศมากขึ้น ซึ่งทั้งสองประเทศได้ลงนามในความร่วมมือทั้งในด้านวิชาการ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ความร่วมมือการจ้างแรงงาน เป็นต้น

7. การค้าการลงทุน²⁴

7.1 การลงทุน

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศใน สปป.ลาว

ผลจากการที่ สปป.ลาว เข้าร่วมเป็นสมาชิก WTO อย่างสมบูรณ์ในปี 2555 และการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 นั้น ส่งผลให้ สปป.ลาว มีการปรับตัวอย่างมากทั้งในด้านการปฏิรูปด้านระเบียบการค้าการลงทุน การปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ซึ่งเศรษฐกิจของ สปป.ลาว มีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าอัตราการเติบโตในช่วงปี 2556-2557 จะอยู่ที่ร้อยละ 8

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI: Foreign Direct Investment) ใน สปป.ลาว ในช่วงปี

²³ สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ เวียงจันทน์

²⁴ http://vientiane.thaiembassy.org/vientiane/th/information/information_link/
<http://www.vt.depthai.info/index.php?module=page&page=detail&id=11>
<http://laocustoms.laopdr.net>
<http://www.vt.depthai.info/index.php?module=page&page=detail&id=11>

2532-2555 เวียดนามมีการลงทุนในสปป.ลาว เป็นอันดับหนึ่ง โดยมี 429 โครงการ มูลค่า 4,913 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อันดับที่สองเป็นการลงทุนจากไทย จำนวน 742 โครงการ มูลค่า 4,082 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ตารางการลงทุนสะสมจากต่างชาติใน สปป.ลาว 5 อันดับแรก

ลำดับ	ประเทศ	จำนวนโครงการ	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐ)
1	เวียดนาม	429	4,913
2	ไทย	742	4,082
3	จีน	801	3,952
4	เกาหลีใต้	287	748
5	ฝรั่งเศส	224	490

ที่มา – Ministry of Planning and Investment, Laos

กลุ่มธุรกิจที่ได้รับความสนใจในการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่สำคัญ คือ

- การทำเหมือง ร้อยละ 27
- การผลิตไฟฟ้าพลังงานน้ำร้อยละ 25
- กลุ่มธุรกิจอื่น ๆ ที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น ด้านการเกษตร ร้อยละ 12, ด้านการบริการ ร้อยละ 10, ด้านการผลิตและการฝีมือ ร้อยละ 8, ด้านโรงแรมและร้านอาหาร ร้อยละ 5, ด้านการสื่อสาร ร้อยละ 4 เป็นต้น

สำหรับการลงทุนของไทยใน สปป.ลาว ในช่วงที่ผ่านมา มีการลงทุนด้านการเกษตร ด้านการบริการ ด้านโรงแรมและร้านอาหาร และด้านอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

รูปแบบการลงทุน รูปแบบที่นักลงทุนต่างชาติสามารถทำได้มี 3 รูปแบบ คือ

1.ธุรกิจร่วมตามสัญญา (Business Cooperation by Contract) คือการร่วมลงทุนระหว่างนักลงทุนชาวลาว และนักลงทุนต่างชาติ ภายใต้สัญญาที่ทำระหว่างกัน โดยไม่ต้องจัดตั้งนิติบุคคลขึ้นมาใหม่ โดยรายละเอียดในสัญญา ต้องระบุอย่างชัดเจนถึงวัตถุประสงค์ของการทำธุรกิจ รูปแบบของธุรกิจ สิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา

2.วิสาหกิจร่วมทุนระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนชาวลาว

(Joint Venture between Foreign and Domestic Investor) เป็นการร่วมลงทุนระหว่างนักลงทุนท้องถิ่น และนักลงทุนต่างชาติ โดยมีการจัดตั้งนิติบุคคลขึ้นมาใหม่ ซึ่งอัตราส่วนของนักลงทุนต่างชาติต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด (Total Investment)

ตารางแสดงสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติในแต่ละสาขาธุรกิจใน สปป.ลาว

ลำดับ	ประเภทธุรกิจ	สัดส่วนการถือหุ้น (ร้อยละ)
1	ธนาคาร	10 – 100
2	สถานีโทรทัศน์และวิทยุ	10 – 49
3	โทรคมนาคม	10 – 100
4	สื่อ สิ่งพิมพ์ / โรงพิมพ์	10 – 100
5	ผลิตภัณฑ์ยา และเครื่องมือทางการแพทย์	10 – 100
6	ประกันภัย	10 – 51
7	อสังหาริมทรัพย์	10 – 100
8	โรงแรม	10 – 100
9	ท่องเที่ยว	10 – 100
10	การคมนาคมขนส่ง	10 – 49
11	ขายปลีก	10 – 100
12	ขายส่ง	10 – 100

หมายเหตุ: สำหรับอัตราการลงทุนในสาขาอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้อยู่ที่ร้อยละ 30-100

3.วิสาหกิจที่มีต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (100 % Foreign-Owned Enterprise)
 เป็นการจัดตั้งวิสาหกิจที่มีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด สามารถทำได้ในหลายรูปแบบ รวมทั้งการจัดตั้งวิสาหกิจการค้าที่มีเจ้าของคนเดียว (Sole trader Enterprise), การจัดตั้งบริษัทจำกัด, การจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด, และไม่จำกัดความรับผิดชอบ, สาขา และสำนักงานตัวแทน ภายใต้กฎหมายว่าด้วยวิสาหกิจ โดยการจดทะเบียนวิสาหกิจนั้นจะไม่มีชาวลาวร่วมเป็นผู้ถือหุ้นอยู่เลย แต่กิจการต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำร้อยละ 30 ของเงินลงทุนทั้งหมด (Total Investment)

ประเภทกิจการ

1. กิจการทั่วไป ผู้ลงทุนต้องยื่นคำร้องผ่านศูนย์บริการ One Stop Service ของแผนกอุตสาหกรรมและการค้า เพื่อขอขึ้นทะเบียนวิสาหกิจที่มีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด ที่ลงทุนในกิจการทั่วไปต้องลงทุนไม่น้อยกว่า 1 พันล้านกีบ
 กิจการทั่วไปที่ไม่ใช่กิจการควบคุมจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาภายใน 10 วันทำการ สำหรับกิจการควบคุม ใช้เวลาพิจารณาไม่เกิน 13 วันทำการ เมื่อได้รับใบทะเบียนวิสาหกิจแล้วผู้ลงทุนสามารถดำเนินธุรกิจได้ทันที

2. กิจการสัมปทาน กิจการต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ ร้อยละ 30 ของเงินลงทุนทั้งหมด (Total Investment) เช่น สัมปทานที่ดินเหมืองแร่ พลังงานไฟฟ้า สายการบิน โทรคมนาคม ประกันภัย สถาบันการเงินผู้ลงทุนต้องยื่นคำร้องผ่านศูนย์บริการ One Stop Service ของแผนกแผนการและการลงทุนเพื่อพิจารณาและนำเสนอรัฐบาลหรือแขวง การคัดเลือกผู้ลงทุนอาจใช้การเปรียบเทียบการประมูลหรือการประเมินผล เมื่อรัฐบาลหรือแขวงอนุมัติแล้วกระทรวงแผนการและการลงทุนหรือแผนกแผนการและการลงทุนประจำแขวง (แล้วแต่กรณี) จะออกใบทะเบียนสัมปทานให้ผู้ลงทุน และผู้ลงทุนต้องดำเนินการภายใน 90 วัน

3. กิจกรรมการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตเศรษฐกิจเฉพาะ เขตเศรษฐกิจเฉพาะ คือ พื้นที่ที่รัฐบาลอนุมัติให้ผู้ลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค เพื่อรองรับการลงทุนและการประกอบธุรกิจในเขตดังกล่าว จึงมีระเบียบที่ต่างจากพื้นที่ทั่วไป เขตเศรษฐกิจเฉพาะมีหลายแบบ เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตการผลิตเพื่อส่งออก เขตการค้าปลอดภาษี เป็นต้น ผู้ประสงค์จะตั้งเขตเศรษฐกิจเฉพาะ ต้องยื่นคำร้องผ่านแผนกอุตสาหกรรมและการค้า ซึ่งจะเสนอให้รัฐบาลพิจารณาต่อไป

ข้อมูล ณ สิ้นปี 2555 สปป.ลาว มีเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตเศรษฐกิจเฉพาะที่ได้รับอนุมัติจากรัฐบาลแล้ว รวม 10 เขตดังนี้

1. เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน แขวงสะหวันนะเขต
2. เขตเศรษฐกิจพิเศษบ่อเต็นแดนคำ แขวงหลวงน้ำทา
3. เขตเศรษฐกิจพิเศษสามเหลี่ยมทองคำ แขวงบ่อแก้ว
4. เขตเศรษฐกิจเฉพาะลองແຫ້ງเวียงจันทน์ นครหลวงเวียงจันทน์
5. เขตเศรษฐกิจเฉพาะเวียงจันทน์-โนนทอง นครหลวงเวียงจันทน์
6. เขตเศรษฐกิจเฉพาะภูเขียว แขวงคำม่วน
7. เขตเศรษฐกิจเฉพาะบึงธาตุหลวง นครหลวงเวียงจันทน์
8. เขตเศรษฐกิจเฉพาะดงโพธิ์ นครหลวงเวียงจันทน์
9. เขตเศรษฐกิจเฉพาะท่าแขก แขวงคำม่วน
10. เขตพัฒนาไฮสโตนหรือไฮเซชฐากวมรวม นครหลวงเวียงจันทน์

การส่งเสริมการลงทุน

ทุกโครงการของวิสาหกิจที่มีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมดจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพิ่มเติม ดังนี้

1. กำไรที่นำไปขยายกิจการที่ได้รับอนุญาตจะได้รับการยกเว้นภาษีกำไรในปีการบัญชีถัดไป (ภาษาลาวใช้คำว่า อากรรกำไร ทั้งนี้ อากรร หมายถึง ภาษีที่เก็บจากรายได้ หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมอากรร ซึ่งเทียบเท่ากรมสรรพากร ส่วนพาสี (ภาษี) ในภาษาลาว หมายถึง ภาษีศุลกากร ซึ่งเรียกเก็บจากการนำเข้าและส่งออกสินค้า หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมพาสี ซึ่งเทียบเท่ากรมศุลกากร)
2. ส่งผลกำไร ทุน และรายรับอื่นๆ (หลังจากที่ได้เสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมอื่นๆ ตามกฎหมายแล้ว) กลับประเทศของตนหรือผ่านประเทศที่สามได้ โดยผ่านธนาคารของ สปป.ลาว
3. ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าและอากรที่เก็บจากการนำเข้าอุปกรณ์ เครื่องอะไหล่ พาหนะการผลิตโดยตรง วัตถุดิบที่ไม่มีอยู่ภายในประเทศ หรือมีแต่ไม่เพียงพอผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่นำเข้ามาเพื่อแปรรูป หรือประกอบเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อส่งออก
4. ได้รับยกเว้นภาษีขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก
5. อนุญาตให้ชาวต่างชาติที่ลงทุนใน สปป.ลาว มากกว่า 500,000 เหรียญสหรัฐ มีสิทธิถือครองที่ดินเพื่ออยู่อาศัยตามระยะเวลาของโครงการลงทุน (เป็นมาตรการใหม่) อย่างไรก็ตาม ขนาดของที่ดินดังกล่าวแต่ละแปลง จะต้องไม่เกิน 800 ตารางเมตร

รัฐบาลลาวส่งเสริมการลงทุนในสาขาเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม และบริการ โดยจะแบ่งสิทธิประโยชน์เป็น 3 ระดับตามประเภทกิจการที่รัฐบาลให้ความสำคัญ เช่น กิจการที่ช่วยแก้ปัญหาความทุกข์ยาก และช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน กิจการโครงสร้างพื้นฐาน และกิจการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนี้

ระดับที่ 1 กิจการที่ได้รับการส่งเสริมสูงสุด

ระดับที่ 2 กิจการที่ได้รับการส่งเสริมปานกลาง

ระดับที่ 3 กิจการที่ได้รับการส่งเสริมต่ำ

เขตส่งเสริมการลงทุน (มาตรา 50) ได้กำหนดขึ้นโดยยึดตามสภาพพื้นฐานโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคมและภูมิประเทศ ออกเป็น 3 เขตดังนี้

เขต 1 เขตที่มีโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจ-สังคม ที่ยังไม่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่การลงทุน และภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเขตภูเขา และห่างไกล เขตดังกล่าวจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนในระดับสูงสุด

เขต 2 เขตที่มีโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจ-สังคม ที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่การลงทุนได้ ส่วนใดส่วนหนึ่ง และภูมิประเทศไม่ทุรกันดารเท่ากับเขต 1 ดังนั้นจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนในระดับกลาง

เขต 3 เขตที่มีโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจ-สังคม ที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่การลงทุนได้ดี จะได้รับการส่งเสริมการลงทุนในระดับต่ำ

เมื่อปี 2555 คณะกรรมการส่งเสริมและจัดการการลงทุน (Committee for Promotion and management of Investment: CPMI) ของ สปป.ลาว มีการปรับปรุงกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยมีการให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนแบ่งตามพื้นที่และประเภทกิจการดังนี้²⁵

	เขตที่ 1	เขตที่ 2	เขตที่ 3
กิจการที่ได้รับการส่งเสริมระดับที่ 1 (สูงสุด) อาทิ โรงแรม 4 ดาว และสถาบันการศึกษา	ยกเว้นภาษีกำไร 10 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 6 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี
กิจการที่ได้รับการส่งเสริมระดับที่ 2 (ปานกลาง) อาทิ การผลิตรถจักรยานยนต์	ยกเว้นภาษีกำไร 6 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 2 ปี
กิจการที่ได้รับการส่งเสริมระดับที่ 3 (น้อย) อาทิ ธุรกิจผลิตเครื่องดื่ม และธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	ยกเว้นภาษีกำไร 4 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 2 ปี	ยกเว้นภาษีกำไร 1 ปี
กิจการส่งเสริมเฉพาะ อาทิ การสร้างโรงพยาบาล โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนวิชาชีพ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศูนย์ ค้นคว้าวิจัย กิจการสาธารณูปโภคบางโครงการ	- ยกเว้นค่าเช่าหรือค่า สัมปทาน 15 ปี - ยกเว้นภาษีกำไรเพิ่ม อีก 5 ปี	- ยกเว้นค่าเช่าหรือค่า สัมปทาน 10 ปี - ยกเว้นภาษีกำไรเพิ่ม อีก 5 ปี	- ยกเว้นค่าเช่าหรือ ค่าสัมปทาน 3 ปี - ยกเว้นภาษีกำไร เพิ่มอีก 5 ปี

²⁵ รู้จักลาว เพื่อเตรียมพร้อมรับมือ AEC , ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, พฤศจิกายน 2555

การให้บริการของศูนย์ One Stop Service

ศูนย์ One Stop Service จะพิจารณาคำร้องขอลงทุนและให้คำตอบเป็นลายลักษณ์อักษรแก่นักลงทุนต่างชาติตามกำหนดเวลา ดังนี้

- สำหรับโครงการที่อยู่ในบัญชีส่งเสริม 15 วันทำการ
- สำหรับโครงการที่อยู่ในบัญชีเปิดแบบมีเงื่อนไข 25 วันทำการ
- สำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการให้สิทธิสัมปทาน 45 วันทำการ

นักลงทุนต่างชาติที่มีเงื่อนไขถูกต้องตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องจะได้รับใบอนุญาตลงทุน ทะเบียนวิสาหกิจ และทะเบียนอากรพร้อมกันที่กรมส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนภายในและต่างประเทศ กระทรวงแผนการและการลงทุนของ สปป.ลาว ซึ่งก่อนหน้านี้ นักลงทุนจะต้องไปเสนอขึ้นทะเบียนวิสาหกิจ และไปทะเบียนอากรด้วยตนเองกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กิจการที่ห้ามต่างชาติลงทุน

1. การผลิตอาวุธทุกชนิด
2. การผลิตสารเสพติด
3. กิจการที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเพณีและวัฒนธรรมของชาติ
4. กิจการที่ก่อให้เกิดสารเคมี หรือของเสียที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

กิจการที่ต่างชาติสามารถลงทุนได้ภายใต้ข้อจำกัด

เช่น การจำกัดพื้นที่ และระยะเวลาตามที่กำหนดในสัมปทาน เป็นต้น
กิจการดังกล่าว ได้แก่

1. การล่าสัตว์ ดักสัตว์และแพร่พันธุ์สัตว์ รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. การป่าไม้ การทำไม้ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
3. การประมง เพาะพันธุ์และเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า รวมทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับประมง
4. การเพาะพันธุ์ปลาในลุ่มน้ำโขง
5. การผลิตและแปรรูปปลาที่จับได้ภายในประเทศ
6. การทำเหมืองแร่ยูเรเนียม และแร่ทอเรียม
7. การทำเหมืองหิน หินทราย และดินเหนียว การทำเหมืองถ่านหิน และการอัดถ่านหินให้เป็นก้อน
8. การขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติ
9. การทำเหมืองแร่โลหะ
10. การขุดเกลือสินเธาว์
11. การผลิตสารเคมีและผลิตภัณฑ์เคมี
12. การผลิตยารักษาโรค
13. การผลิตแอลกอฮอล์ทุกชนิด
14. การผลิตเวชภัณฑ์สำหรับโรคทางด้านจิตเวช
15. การผลิตยานพาหนะทุกชนิด
16. การนำเข้า-ส่งออก
17. การโทรคมนาคม

อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

อุตสาหกรรมที่รัฐบาล สปป.ลาว สนับสนุนให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนตามบัญชีกิจการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่

- 1) อุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออก เช่นอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป และอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์
- 2) อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป การปลูกป่าเชิงพาณิชย์ และสินค้าหัตถกรรม
- 3) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตทางด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และการศึกษาและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ
- 4) โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และดูแลสุขภาพของประชาชน
- 5) โครงการก่อสร้างสาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐาน
- 6) อุตสาหกรรมต้นน้ำและกลางน้ำที่มีอยู่แล้วในประเทศ
- 7) โครงการที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งธุรกิจขนส่ง

ขั้นตอนการก่อตั้งและการจดทะเบียนวิสาหกิจ

1. **ระยะจัดเตรียมเงินไขการก่อตั้งวิสาหกิจ** ซึ่งผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะต้องจองซื้อวิสาหกิจ และแจ้งสัญญาการจัดตั้งแก่เจ้าหน้าที่ทะเบียนวิสาหกิจ ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้ครบทุกขั้นตอน ก่อนแจ้งขึ้นทะเบียนตามที่กำหนดไว้สำหรับแต่ละรูปการและรูปแบบวิสาหกิจ
2. **ระยะก่อตั้งวิสาหกิจ หรือระยะแจ้งขึ้นทะเบียนวิสาหกิจ** เมื่อผู้แจ้งขึ้นทะเบียนดำเนินการตามข้อ 1 เสร็จแล้ว ให้ผู้แจ้งขึ้นทะเบียนไปแจ้งขึ้นทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ทะเบียนวิสาหกิจโดยหากเป็นธุรกิจที่อยู่นอกบัญชีควบคุม จะสามารถขึ้นทะเบียนได้ประมาณภายในไม่เกิน 10 วันราชการและหากเป็นประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีควบคุมจะต้องแจ้งผ่านคณะคั่นคว้าที่ศูนย์ One Stop Service

เอกสารและค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนนิติบุคคล

สำหรับวิสาหกิจส่วนบุคคล ได้แก่ ใบคำร้องขอจดทะเบียนวิสาหกิจส่วนบุคคล

สำหรับวิสาหกิจหุ้นส่วนสามัญ ได้แก่ ใบจองชื่อนิติบุคคลของวิสาหกิจ

หุ้นส่วนสามัญ สัญญาก่อตั้งวิสาหกิจหุ้นส่วนสามัญ ใบคำร้องขอจดทะเบียน

วิสาหกิจหุ้นส่วนสามัญ และกฎระเบียบของวิสาหกิจหุ้นส่วนสามัญ

สำหรับวิสาหกิจหุ้นส่วนจำกัด ได้แก่ ใบจองชื่อนิติบุคคลของวิสาหกิจหุ้นส่วนจำกัด

สัญญาก่อตั้งวิสาหกิจหุ้นส่วนจำกัด ใบคำร้องขอจดทะเบียนวิสาหกิจหุ้นส่วนจำกัด

และกฎระเบียบของวิสาหกิจหุ้นส่วนจำกัด

ผู้สนใจลงทุนใน สปป.ลาว สามารถติดต่อขอซื้อเอกสารข้างต้นได้ที่แผนกแผนการ

และการลงทุนของนครหลวงเวียงจันทน์หรือแขวงที่ประสงค์จะเข้าไปลงทุน

แล้วนำไปยื่นที่ศูนย์ One Stop Service ที่แผนกแผนการและการลงทุนหรือแผนก

อุตสาหกรรมและการค้าแล้วแต่ประเภทของกิจการ

อำนาจอนุมัติในการลงทุน

สำหรับโครงการลงทุนจากต่างประเทศที่อยู่ในบัญชีส่งเสริม แขวงมีอำนาจอนุมัติได้ตามมูลค่าต่อไปนี้ โครงการที่มีมูลค่าไม่เกิน 5 ล้านเหรียญสหรัฐ สำหรับ 4 แขวงใหญ่ ได้แก่ นครหลวงเวียงจันทน์ หลวงพระบาง สะหวันนะเขต และจำปาสัก และสำหรับแขวงอื่นๆ ที่เหลือสามารถอนุมัติโครงการที่มีมูลค่าไม่เกิน 3 ล้านเหรียญสหรัฐ เพื่อให้แขวงสามารถสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนได้อิสระมากขึ้นโครงการที่นอกเหนือจากนี้ ต้องขออนุมัติจากส่วนกลาง

หลักประกันและสิทธิประโยชน์อื่นที่มีใช้ภาษี

ในการเข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว ได้แก่

- 1) การให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนและทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติรวมถึงอนุญาตให้นักลงทุนสามารถเช่าที่ดินและโอนสิทธิ และผลประโยชน์จากการเช่าที่ดินได้
- 2) ทรัพย์สินของนักลงทุนต่างชาติจะไม่ถูกเรียกคืน หรือนำเอาไปจัดสรรใหม่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของ สปป.ลาว
- 3) นักลงทุนสามารถส่งรายได้และเงินทุนกลับไปยังประเทศของตน หรือประเทศอื่นได้อย่างเสรี
- 4) การอนุญาตให้นำเข้าแรงงานต่างชาติได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของแรงงานทั้งหมด
- 5) การยกเลิกการเก็บเงินค้ำประกันการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ
- 6) รัฐบาล สปป.ลาว จะไม่เข้าแทรกแซงตลาด แต่จะปล่อยให้มีการแข่งขันอย่างเสรี
- 7) รัฐบาล สปป.ลาว ไม่แบ่งแยกเรื่องเชื้อชาติ หรือสัญชาติของนักลงทุน
- 8) การอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้า-ออกนอกประเทศให้แก่ นักลงทุนต่างชาติ อาทิ การให้วีซ่าเข้าออกหลายครั้ง (Multiple Entry Visas) และสิทธิในการพักอาศัยระยะยาวใน สปป.ลาว รวมถึงมีสิทธิขอสัญชาติลาวตามขอบเขตที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย
- 9) นักลงทุนต่างชาติจะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences: GSP) สำหรับสินค้าที่ลงทุนผลิตใน สปป.ลาว เพื่อส่งออกไปยัง EU และญี่ปุ่น
- 10) สปป.ลาว เป็นสมาชิกของกลุ่มอาเซียนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2540 โดย สปป.ลาว มีพันธกรณีที่ต้องเริ่มลดภาษีภายใต้กรอบ AFTA ในปี 2541 และจะต้องลดและยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและมีใช้ภาษีให้แก่สมาชิกอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี 2551 ขณะเดียวกันสินค้าที่ส่งออกจาก สปป.ลาว ไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียนก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีด้วย
- 11) สปป.ลาว ลงนามในอนุสัญญาเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (The Avoidance of Double Taxation) กับไทยซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 ทำให้รายได้ต่างๆ ที่นักลงทุนไทยได้รับจากการลงทุนใน สปป.ลาว ไม่มีปัญหาภาษีซ้อน

อุตสาหกรรมที่ไทยลงทุนใน สปป.ลาว

1. การสร้างเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้า เช่น เขื่อนน้ำงึม 2 (แขวงเวียงจันทน์) เขื่อนน้ำเทิน 2 (แขวงคำม่วน)
2. การเกษตร ทั้งการเพาะปลูกเอง และการทำ Contract Farming เช่น อ้อย (แขวงสะหวันนะเขต) กาแฟ (แขวงจำปาสัก) ยางพารา (แขวงสะหวันนะเขต แขวงคำม่วน และแขวงจำปาสัก)
3. ฟาร์มปศุสัตว์ เช่น ไก่ไข่ ไก่เนื้อ หมู (นครหลวงเวียงจันทน์ แขวงจำปาสัก)
4. อุตสาหกรรมการเกษตร เช่น โรงงานอาหารสัตว์ (นครหลวงเวียงจันทน์) โรงงานน้ำตาล (แขวงสะหวันนะเขต)
5. ค้าปลีก ตามหัวเมืองสำคัญๆ เช่น นครหลวงเวียงจันทน์

โอกาสในการลงทุนในภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ²⁶

ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญสำหรับการลงทุนใน สปป.ลาว ได้แก่ ด้านพลังงาน เหมืองแร่ การท่องเที่ยว และการเกษตร

1. ด้านพลังงาน

สปป.ลาวมีศักยภาพในการผลิตไฟฟ้าพลังงานน้ำเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านพลังงานน้ำเป็นอันดับแรก โดย สปป.ลาว มีเป้าหมายที่จะเป็นแหล่งพลังงานไฟฟ้าของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รัฐบาลจึงดำเนินนโยบายเพื่อแสวงหานักลงทุนต่างชาติที่สนใจในโครงการระยะยาว และการลงทุนขนาดใหญ่ในโครงการไฟฟ้าพลังงานน้ำ ธนาคารของรัฐบาล สปป.ลาว เองก็ได้มีการลงทุนในส่วนนี้ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น สร้างการจ้างงาน ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในท้องถิ่น โครงการเขื่อนน้ำเทิน 2 เป็นโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ด้วยกำลังการผลิตประมาณ 1,088 เมกกะวัตต์ โดยผลิตไฟฟ้าส่งขายให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ถึงร้อยละ 95 ของกำลังการผลิตทั้งหมด ที่เหลือผลิตขายตลาดภายในประเทศ

ตารางโครงการเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้าที่ดำเนินการและอยู่ระหว่างการก่อสร้าง

ชื่อโครงการ	ที่ตั้งโครงการ (แขวง)	กำลังการผลิต (เมกกะวัตต์: MW)	ผู้ลงทุน	ตลาดรับซื้อไฟฟ้า	ปีที่เริ่มดำเนินการ (ค.ศ.)
โครงการที่ดำเนินการ					
Houay Ho (Independent Power Producer : IPP)	จำปาสัก/ อັตตะปือ	152 MW	- รัฐวิสาหกิจไฟฟ้าลาว 20% (Electricite Du Lao : EDL) - Glow Co., Ltd 67.25% - Hemaraj Land & Development 12.75%	ไทย	1999
Nam Dong	หลวงพระบาง	1 MW	- EDL	สปป.ลาว	1970

²⁶ คู่มือการค้าการลงทุนในประเทศเวียดนามและลาว (สสว.)

Mining Activities in Lao PDR, Department of Mines, Ministry of Energy and Mines
www.nationmultimedia.com

ชื่อโครงการ	ที่ตั้งโครงการ (แขวง)	กำลังการผลิต (เมกกะวัตต์: MW)	ผู้ลงทุน	ตลาดรับซื้อไฟฟ้า	ปีที่เริ่ม ดำเนินการ (ค.ศ.)
Hydropower					
Nam Ko	อุดมไซ	1.5 MW	- EDL	สปป.ลาว	1996
Nam Leuk Hydropower	เวียงจันทน์	60 MW	- EDL	สปป.ลาว/ ไทย	2000
Nam Lik 1-2 Hydropower (IPP)	เวียงจันทน์	100 MW	- EDL 10% - CWE (China) 90%	สปป.ลาว	2010
Nam Mang 3 Hydropower	เวียงจันทน์	40 MW	- EDL	สปป.ลาว/ ไทย	2004
Nam Ngum 1 Hydropower	เวียงจันทน์	155 MW	- EDL	สปป.ลาว/ ไทย	1971
Nam Ngum 2 Hydropower (IPP)	เวียงจันทน์	615 MW	- EDL 25% - บริษัท ช. การช่าง 28.5% - PT construction & Irrigation Co., (Lao) 4% - บริษัทผลิตไฟฟ้าราชบุรี โฮลดิ้ง 25% - บริษัททางด่วนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) 12.5% - TEAM Consulting Engineering 1% - Shalapak Group (USA) 4%	ไทย	2012
Nam Ngum 5 Hydropower (IPP)	หลวงพระบาง/ เชียงขวาง	120 MW	- EDL 15% - Sinohydro (China) 85%	สปป.ลาว	2012
Nam Nhone	บ่อแก้ว/ หลวงน้ำทา	3 MW	- Nam Nhone Co., Ltd 30% - MK Dynamic Resources Development 70%	สปป.ลาว	2011
Nam Theun 2 Hydropower (IPP)	คำม่วน/ บอลิคำไซ	1075 MW	- LHSE (Laos) 25% - EDF (France) 40% - EGCO (Thailand) 35%	สปป.ลาว/ ไทย	2010
Selabum Hydropower	จำปาสัก	5 MW	- EDL	สปป.ลาว	1970
Se Xet 1	สาละวัน	45 MW	- EDL	สปป.ลาว/ ไทย	1990
Se Xet 2 Hydropower State Utility	สาละวัน	76 MW	- EDL	สปป.ลาว/ ไทย	2009
Theun-Hinboun (IPP)	บอลิคำไซ	220 MW	- EDL 60% - Nordic 20% - GMS 20%	สปป.ลาว/ ไทย	1998
Theun-Hinboun Hydropower	บอลิคำไซ/ คำม่วน	220+60 MW	- EDL 60% - Nordic Group (Norway)	สปป.ลาว/ ไทย	2012

ชื่อโครงการ	ที่ตั้งโครงการ (แขวง)	กำลังการผลิต (เมกกะวัตต์: MW)	ผู้ลงทุน	ตลาดรับซื้อไฟฟ้า	ปีที่เริ่ม ดำเนินการ (ค.ศ.)
Expansion (IPP)			20% - MDX (Thailand) 20%		
โครงการที่อยู่ระหว่างการก่อสร้าง					
Hongsa Lignite (IPP)	ไชยะบุรี	1878 MW	- LHSE 20% - บริษัทผลิตไฟฟ้าราชบุรี โฮลดิ้ง 40% - BANPU 40%	สปป.ลาว/ ไทย	2015
Nam Beng	อุดมไซ	34 MW	- China National Electrical Equipment Corp.	สปป.ลาว	2016
Nam Kong 2	อัตตะปือ	66 MW	- Hong Anh Gai Lai Mineral Joint Stock Company		2015
Nam Long	หลวงน้ำทา	5 MW	- Luangpaseuth Construction Co., Ltd	สปป.ลาว	2013
Nam Mang 1 (IPP)	บอลิคำไซ	57 MW	- Far-East Industrial Co., Ltd	สปป.ลาว	2016
Nam Ngiep 2	เชียงขวาง	180 MW	- CWE (China)		2015
Nam Ou 2,5,6 (Cascade)	พงสาลี/ หลวงพระบาง	120, 240, 180 MW	- GOL 10 - 25% - Sinohydro (China) 90 - 75%	สปป.ลาว	2013 - 2017
Nam Sim (IPP)	หัวพัน	8 MW	- ECI (Laos) 25% - Energy Development (Norway) 75%	สปป.ลาว	2015
Tad Salen Hydropower (IPP)	สะหวันนะเขต	3.2 MW	- SIC Manufacturer (Thailand)	สปป.ลาว	2012
Xayabouri (Mekong) (IPP)	ไชยะบุรี/ หลวงพระบาง	1285 MW	- EDL 20% - บริษัท ช. การช่าง 30% - EGCO 12.5% - Natec Synergy 25% - บริษัททางด่วนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) 7.5% - PT 5%	สปป.ลาว/ ไทย	2019
Xekaman 1 Hydropower (IPP)	อัตตะปือ	322 MW	- GOL 15 - 30% - VLP (Vietnam) 70 - 85%	สปป.ลาว/ เวียดนาม	2015
Xekaman 3 Hydropower (IPP)	เซกอง	250 MW	- EDL 15% - VLP (Vietnam) 85%	สปป.ลาว/ เวียดนาม	2012
Xenamnoy 1	อัตตะปือ	14, 8 MW	- Phongxubthavy Road and	สปป.ลาว	2013

ชื่อโครงการ	ที่ตั้งโครงการ (แขวง)	กำลังการผลิต (เมกกะวัตต์: MW)	ผู้ลงทุน	ตลาดรับซื้อไฟฟ้า	ปีที่เริ่ม ดำเนินการ (ค.ศ.)
			Bridge Construction Co., Ltd		
Xepian-Xenamnoy (IPP)	อัตตะปือ/ จำปาสัก	410 MW	- LHSE 24% - SK Engineering & Construction (Korea) 26% - Korea Western Power Co., Ltd 25% - บริษัทผลิตไฟฟ้าราชบุรี โฮลดิ้ง 25%	สปป.ลาว/ ไทย	2018

ที่มา : Department of Energy Business, Ministry of Energy and Mines
www.poweringprogress.org

แผนการพัฒนาโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ

- (1) การขยายการผลิต การส่งกระแสไฟฟ้า การกระจายไฟฟ้า และการพัฒนาระบบสายส่งกระแสไฟฟ้า เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตจากร้อยละ 60 โดยมีเป้าหมายให้ได้มากกว่าร้อยละ 90 ในปี 2563
- (2) การเพิ่มรายได้ของรัฐบาลที่มาจากการขายไฟฟ้าของผู้ผลิตไฟฟ้าอิสระ (Independent Power Producer : IPP) ให้กับประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยการส่งเสริมการพัฒนาการผลิตที่ดำเนินการโดยเอกชน
- (3) สนับสนุนการพัฒนาระบบไฟฟ้า 500 กิโลวัตต์ ในโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub-region : GMS) เพื่อนำพลังงานไฟฟ้าจาก สปป.ลาว ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การผลิตกระแสไฟฟ้าให้กับประเทศไทย 7,000 เมกกะวัตต์ จนถึงปี 2558 การผลิตกระแสไฟฟ้าให้กับประเทศเวียดนาม 3,000 เมกกะวัตต์ จนถึงปี 2563 และให้กับประเทศกัมพูชา 2,000 เมกกะวัตต์ จนถึงปี 2563 อีกทั้งรัฐบาลยังสนับสนุนโรงไฟฟ้าขนาดกลาง และขนาดเล็กในการศึกษาระบบส่งไฟฟ้า และการนำพลังงานกลับมาใช้ใหม่

2. เหมืองแร่

เหมืองแร่ได้กลายเป็นภาคที่เติบโตเร็วที่สุด และให้ผลกำไรมากที่สุดของ สปป.ลาว เป็นหนึ่งในภาคอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญหลักๆ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ สปป.ลาว การเติบโตทางเศรษฐกิจและรายได้ของประเทศ ในช่วงระยะเวลาไม่ถึง 10 ปีที่ผ่านมา ภาคเหมืองแร่มีการขยายตัวถึงปีละประมาณร้อยละ 14 ส่งผลให้สัดส่วนการขยายตัวของ GDP เพิ่มขึ้นด้วย และเป็นภาคที่มีความสำคัญต่อการส่งออกของ สปป.ลาว โดยคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 60 ของการส่งออกทั้งหมด มีการประมาณการรายได้รวมจากการทำเหมืองแร่ว่าจะอยู่ที่ 2 พันล้านเหรียญสหรัฐ จนถึงปี 2568 จะทำให้สัดส่วนรายได้ของรัฐบาลจำนวนมากจะมาจากการทำเหมืองแร่

นักลงทุนต่างชาติส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน เวียดนาม ไทย ออสเตรเลีย รัสเซีย และเกาหลีใต้ ปัจจุบัน สปป.ลาว มีบริษัทที่ดำเนินการทำเหมืองแร่ทั้งบริษัทของชาวต่างชาติ และบริษัทท้องถิ่น จำนวน 61 บริษัท และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สัดส่วนของบริษัทที่ลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ใน สปป.ลาว ทั้งหมดนี้ คิดเป็นบริษัทของชาวต่างชาติ ร้อยละ 35 บริษัทท้องถิ่น ร้อยละ 14 และบริษัทร่วมทุน (Joint Venture) ร้อยละ 12 ในขณะที่จำนวนเหมืองแร่ขนาดกลางและขนาดใหญ่ทั้งหมดใน สปป.ลาว

มีทั้งสิ้น 511 แห่ง เมืองแร่ที่สำคัญ คือ ทองคำ ทองแดง และสังกะสี โดยเป็นเมืองแร่ทองคำถึง 150 แห่ง เมืองแร่ทองแดง 45 แห่ง และเมืองแร่สังกะสี 75 แห่ง คาดว่า สปป.ลาว โดยโครงการเมืองแร่ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดใน สปป.ลาว คือ เมืองเซโปน

3. การท่องเที่ยว

สปป.ลาว มีมรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่น่าสนใจอย่างมากสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยร้อยละ 40 ของประเทศยังคงมีป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้ สปป.ลาว เป็นหนึ่งในประเทศที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีประเทศหนึ่งในอาเซียน มีน้ำตกคอนพะเพ็ง ซึ่งเป็นน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน มีสถานที่ 2 แห่งที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การ UNESCO คือ เมืองหลวงพระบาง ซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่า และปราสาทวัดพู ในแขวงจำปาสัก

ภาคการท่องเที่ยวของ สปป.ลาว เป็นภาคที่ให้ผลกำไรมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองลงมาจากภาคการทำเหมืองแร่ ซึ่งหลังจากที่ สปป.ลาว ได้รับรางวัล World's Best Tourist Destination for 2013 จากสหภาพยุโรป ยิ่งจะทำให้ สปป.ลาว ได้รับความนิยมมากขึ้นจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใน สปป.ลาว เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2553 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวน 2.5 ล้านคน ปี 2554 จำนวน 2.7 ล้านคน และในปี 2555 จำนวน 3.3 ล้านคน โดยมีการคาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 3.74 ล้านคน ในปี 2558 และ 4.5 ล้านคน ในปี 2563

วัดเชียงทอง หลวงพระบาง

4. การเกษตร

ภาคการเกษตรยังคงเป็นภาคที่มีความสำคัญ กระนั้นระบบการเกษตรของ สปป.ลาว ยังคงเป็นการเกษตรเพื่อยังชีพ และเป็นการเกษตรแบบดั้งเดิม ได้มีการแนะนำวิธีการทำการเกษตรแนวใหม่ และปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตโดยนักลงทุนต่างชาติ ผ่านการทำการเกษตรในรูปแบบ Contract Farming ซึ่งได้สร้างประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวลาว ที่มีโอกาสเปลี่ยนจากการเกษตรแบบยังชีพเป็นการเกษตรเชิงพาณิชย์ พืชที่มีความสำคัญหลักๆ ได้แก่ ข้าว และข้าวโพด การทำเกษตรแบบอินทรีย์ เพื่อส่งเป็น

สินค้าออก การลงทุนจากต่างชาติ มุ่งเน้นลงทุนในพืชเศรษฐกิจเพื่อการส่งออก เช่น ข้าวโพด ถั่วเหลือง ผัก ชาก และพืชเศรษฐกิจอื่นๆ

ปัจจุบัน สปป.ลาว ได้ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการเกษตร และป่าไม้ (ปี 2554-2563) เพื่อปรับปรุงและดึงดูดความสนใจในการลงทุนภาคการเกษตรจากต่างชาติ ได้แก่ การจัดตั้งเขตการผลิต และศูนย์กลางกระจายสินค้า ผักอบรมเกษตรกรรมในการเพิ่มมูลค่าสินค้า และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆทางการเกษตร ปรับปรุงระบบเอกสารการส่งออก เป็นต้น

ตารางผลผลิตทางการเกษตรจำแนกตามเมืองต่างๆ

ผลผลิต	เมือง
ข้าวโพด	บ่อแก้ว ไชยะบุรี หัวพัน เชียงขวาง
ถั่วเหลือง	หลวงพระบาง บ่อแก้ว หัวพัน จำปาสัก
อ้อย	เวียงจันทน์ พงสาลี บอลิคำไซ หลวงน้ำทา
ผัก	ที่ราบสูงโบละเวน แขวงอุดมไซ หลวงน้ำทา บ่อแก้ว เซกอง คำม่วน จำปาสัก
กาแฟ	จำปาสัก สาละวัน เซกอง
งา	หลวงพระบาง ไชยะบุรี อุดมไซ เวียงจันทน์
ไม้สัก	หลวงพระบาง ไชยะบุรี เวียงจันทน์ บ่อแก้ว จำปาสัก บอลิคำไซ อัดตะปือ

7.2 ระบบการจัดเก็บภาษี

ระบบภาษีอากร

ระบบภาษีใน สปป.ลาว มี 2 ประเภท คือ

1. ภาษีทางตรง เก็บจากบุคคลธรรมดา นิติบุคคล และองค์กรต่างๆ รวมถึงชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานใน สปป.ลาว และนักธุรกิจชาวลาวยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ ภาษีทางตรง ได้แก่ ภาษีกำไร (Profit Tax) ภาษีเงินได้ (Income Tax) ภาษีเหมาจ่าย (Lump-sum Tax) และค่าธรรมเนียม ค่าบริการต่างๆ (Fees and other service charges)

2. ภาษีทางอ้อม เก็บจากการบริโภคสินค้าและบริการ จากประชาชนใน สปป.ลาว ภาษีทางอ้อม ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) และภาษีสรรพสามิต (Excise Tax)

การยกเว้นภาษีซ้อน

สปป.ลาว ลงนามในอนุสัญญาเพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (The Avoidance of Double Taxation) กับประเทศไทย โดยเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2531 ซึ่งทำให้นักลงทุนชาวไทยที่ลงทุนใน สปป.ลาว ได้รับการยกเว้นภาษีกำไร ภาษีเงินได้ และภาษีต่างๆ สำหรับประเทศอื่นๆ ที่ได้ลงนามในอนุสัญญาดังกล่าวกับ สปป.ลาว ได้แก่ จีน เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ รัสเซีย และเวียดนาม

1. ภาษีทางตรง

1.1 ภาษีกำไร (Profit Tax) หรือภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีที่เก็บจากกำไรเป็นรายปีจากการ

ดำเนินธุรกิจของบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ทั้งธุรกิจของชาวลาว และชาวต่างชาติที่ดำเนินธุรกิจ ใน สปป.ลาว นอกจากนี้ภาษีกาไรยังเรียกเก็บจากนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ และมีการ ส่งรายได้กลับมายัง สปป.ลาว ด้วย ภาษีกาไรต้องมีการชำระล่วงหน้าเป็นรายไตรมาส (เช่น ก่อน เดือนเมษายน 2014, กรกฎาคม 2014, ตุลาคม 2014 และ มกราคม 2015) ขึ้นอยู่กับกาไรของแต่ละ ไตรมาส หากบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลประสบปัญหาขาดทุน จะสามารถยกเว้นการเสียภาษี ติดต่อกันได้สูงสุด 3 ปี

อัตราภาษีของภาษีกาไร มีรายละเอียดดังนี้

- (1) อัตราภาษีร้อยละ 24 เป็นอัตราภาษีทั่วไปที่ใช้กับนิติบุคคลทั้งภายใน และนิติบุคคลต่างชาติ ยกเว้นนิติบุคคล ที่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จะได้ลดอัตราภาษีลงอีก ร้อยละ 5 เป็น ระยะเวลา 4 ปี นับตั้งแต่วันแรกที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
- (2) อัตราภาษี ร้อยละ 26 สำหรับนิติบุคคลที่ทำการผลิต นำเข้า และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทำจาก ไบโอบาส
- (3) อัตราภาษี ร้อยละ 0-24 สำหรับบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่มีเจ้าของเดียว (Sole-trader enterprises) อัตราภาษีจะต่างกันไปตามกาไรรายปี ดังนี้

กาไรต่อปี (กิบ)	อัตราภาษี (ร้อยละ)
กาไรไม่เกิน 3,600,000	0
3,600,001 – 8,000,000	5
8,000,001 – 15,000,000	10
15,000,001 – 25,000,000	15
25,000,001 – 40,000,000	20
ตั้งแต่ 40,000,001 ขึ้นไป	24

1.2 ภาษีเงินได้ (Income Tax) หรือภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เก็บจากเงินได้บุคคลธรรมดา หรือนิติ บุคคล ไม่ว่าจะเป็นคนในประเทศ หรือต่างประเทศ ที่มีรายได้ใน สปป.ลาว ประเภทของรายได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้ ได้แก่

- (1) รายได้จากเงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส ค่าธรรมเนียมการบริการทางวิชาชีพ และเบี้ยเลี้ยง
- (2) รายได้จากสังหาริมทรัพย์ เช่น เงินปันผล หรือผลประโยชน์ต่างๆที่หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นได้รับ จากบริษัท กาไรจากการขายหุ้น
- (3) รายได้จากดอกเบี้ยเงินกู้ การค้ำประกัน หรือค่าธรรมเนียมที่ได้รับตามสัญญาหรือภาระข้อ ผูกพันต่างๆ
- (4) รายได้จากเงินรางวัล หรือสลากกินแบ่ง ที่มีมูลค่าตั้งแต่ 1 ล้านกิบขึ้นไป
- (5) รายได้จากอสังหาริมทรัพย์ เช่น ค่าเช่าที่ดินและทรัพย์สิน
- (6) รายได้จากทรัพย์สินทางปัญญา
- (7) รายได้จากการซื้อ ขาย หรือโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง หรือ ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง เป็นต้น

รายได้ที่ได้รับการยกเว้นภาษี ได้แก่

- (1) รายได้จากเงินเดือนที่มีมูลค่าต่ำกว่า 1 ล้านกีบลงไป
 - (2) เงินเดือนของเจ้าหน้าที่ในสถานทูต และพนักงานขององค์กรระหว่างประเทศ ที่ตั้งอยู่ใน สปป. ลาว
 - (3) เงินเดือนของผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติที่เข้ามาดำเนินการโครงการความช่วยเหลือใน สปป.ลาว ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลลาว และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
 - (4) เงินสงเคราะห์ เงินบำนาญ และเบี้ยเลี้ยงของนักเรียน นักศึกษา
 - (5) เงินได้จากประกันสังคม เป็นต้น
- รายละเอียดอัตราภาษีสำหรับภาษีเงินได้ มีดังนี้

ฐานเงินเดือนในแต่ละชั้น (กีบ)	อัตราภาษี (ร้อยละ)
เงินได้สุทธิต่ำกว่า 1,000,000	0
เงินได้สุทธิระหว่าง 1,000,000.01 – 3,000,000	5
เงินได้สุทธิระหว่าง 3,000,000.01 – 6,000,000	10
เงินได้สุทธิระหว่าง 6,000,000.01 – 12,000,000	12
เงินได้สุทธิระหว่าง 12,000,000.01 – 24,000,000	15
เงินได้สุทธิระหว่าง 24,000,000.01 – 40,000,000	20
เงินได้สุทธิตั้งแต่ 40,000,000.01 ขึ้นไป	24

- ชาวต่างชาติเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราก้าวหน้าร้อยละ 10 ของเงินได้

1.3 ภาษีเหมาจ่าย (Lump-sum Tax) เป็นภาษีที่เก็บจากบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ซึ่งประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และไม่ได้อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และมีรายได้ตั้งแต่ 400,000,000 กีบ ลงไป คิดอัตราภาษีแบ่งตามประเภท และรายได้ของธุรกิจดังนี้

ฐานรายได้ที่ใช้ในการคำนวณ ภาษี (กีบ)	อัตราแยกตามประเภทของธุรกิจ		
	ผู้ผลิต (Manufacturing)	ผู้ค้า (Trading)	บริการ (Service)
50,000,000.01 – 120,000,000	3%	4%	5%
120,000,000.01 – 240,000,000	4%	5%	6%
240,000,000.01 – 400,000,000	5%	6%	7%

1.4 ภาษีศุลกากร (Import and Export Duty) เรียกเก็บจากสินค้าทั้งหมด ทั้งสินค้านำเข้าและส่งออก เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นตามกฎหมาย หรือตามข้อตกลงของรัฐบาล สินค้าส่งออกจะต้องมีการแสดงราคาที่แท้จริง ขณะที่สินค้านำเข้าต้องแสดงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่บวกเพิ่ม เช่น ค่าประกัน ค่าขนส่ง อัตราภาษีนำเข้าและส่งออก ใช้อัตราเดียวกัน คือ อยู่ระหว่างร้อยละ 5-40 (ยกเว้นสินค้าบางประเภท เช่น สินค้าฟุ่มเฟือย และยานพาหนะ)

1.5 ค่าธรรมเนียมต่างๆ ค่าธรรมเนียมและค่าบริการอื่นๆ ซึ่งบุคคลธรรมดา องค์กร นิติบุคคล จะต้อง

จ่ายโดยตรงให้แก่รัฐ หรือผู้ที่ใช้ประโยชน์จากบริการสาธารณะ เช่น ค่าบริการการออกเอกสารจดทะเบียนภาษี ใบอนุญาตในการดำเนินกิจการ การใช้ทาง การออกวีซ่าเพื่อเข้าออกประเทศ ผู้ที่ใช้วิทยุ โทรศัพท์และสัญญาณดาวเทียม เครื่องหมายการค้า การโฆษณา ป้ายร้านค้า เป็นต้น

2. ภาษีทางอ้อม

2.1 ภาษีสรรพสามิต (Excise Tax) เรียกเก็บจากสินค้านำเข้า หรือสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ ซึ่งเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย ภาษีสรรพสามิตจะมีการเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 5-90 ขึ้นอยู่กับชนิดของสินค้าและบริการ สินค้าและบริการที่มีการเรียกเก็บภาษีสรรพสามิต ได้แก่

- (1) วัตถุไวไฟ
- (2) น้ำมันเชื้อเพลิง
- (3) แอลกอฮอล์ หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เบียร์
- (4) น้ำอัดลม น้ำผลไม้ และเครื่องดื่มบำรุงกำลัง
- (5) บุหรี่ สำเร็จรูปเป็นเส้น เป็นซอง ซิการ์
- (6) เครื่องประดับตกแต่งที่เป็นคริสตัล และจิวเวลรี่
- (7) พรหมทุกชนิด
- (8) เฟอร์นิเจอร์ (โซฟา) ที่มีมูลค่าตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป
- (9) น้ำหอม และเครื่องสำอาง
- (10) ไฟ และเครื่องประเภทคล้ายเคียง
- (11) พลุ ดอกไม้ไฟ
- (12) ยานพาหนะ
- (13) เครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า และตู้เย็น
- (14) โต๊ะบิลเลียด สุนัขเกอร์ อุปกรณ์โบว์ลิ่ง และตู้เกมส์ทุกประเภท
- (15) บริการด้านความบันเทิง เช่น บาร์ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ โบว์ลิ่ง
- (16) ธุรกิจนวด ชวนา และสถานเสริมความงาม
- (17) สนามกอล์ฟ
- (18) คาสีโน เป็นต้น

2.2 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) เป็นภาษีที่เก็บจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต จนถึงการจัดจำหน่าย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ภาษีมูลค่าเพิ่มได้เข้ามาแทนที่ภาษีการค้า โดยเรียกเก็บจากบุคคลธรรมดา องค์กร และนิติบุคคลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ดำเนินธุรกิจการผลิตและนำเข้าสินค้าใน สปป.ลาว และมีผลประกอบการในแต่ละปีมากกว่า 400 ล้านบาท ส่วนนิติบุคคลที่มีผลประกอบการต่อปีน้อยกว่า 400 ล้านบาท สามารถลงทะเบียนยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือสามารถใช้ภาษีการค้าภายใต้กฎหมายภาษีอากรแทน การเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจะเก็บอัตราเดียวทั่วประเทศ ในอัตราร้อยละ 10

ตารางสรุปการจัดเก็บภาษี

ประเภทภาษี	อัตราภาษี	หมายเหตุ
ภาษีกำไร (ภาษีเงินได้นิติบุคคล) (Profit Tax/ Corporation Tax)	24 %	0 % - 24 % สำหรับบริษัทต่างชาติ ขึ้นอยู่กับที่ตั้งและประเภทกิจการ
ภาษีเงินได้ (Income Tax)	0 - 24 %	10% สำหรับนักลงทุนต่างประเทศ เป็นอัตราคงที่ของเงินได้
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)	10 %	0 % สำหรับสินค้าและบริการเพื่อการส่งออก
ภาษีเหมาจ่าย (Lump-sum Tax)	3 - 7 %	- เป็นภาษีที่ใช้กับกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม - ขึ้นอยู่กับชนิดของธุรกิจ และรายได้
ภาษีศุลกากร (Import and Export Duty)	5 - 40 %	- ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า - มีทั้งภาษีนำเข้าและภาษีส่งออก
ภาษีสรรพสามิต (Excise Tax)	5 - 90%	- เก็บจากการนำเข้าหรือผลิตภายใน ประเทศในสินค้าฟุ่มเฟือยจากมูลค่าสินค้า

ที่มา : The Lao PDR Legal Handbook for Investors: 2013 by Lao Premier International Law Office

7.3 การค้า

กฎระเบียบทางการค้า รายการสินค้าที่ห้ามนำเข้าและส่งออก (ตามหนังสือแจ้งการ เลขที่ 1376/กค. กจอ ล. ว. 10 ต.ค. 2549 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป)

1) สินค้าที่ห้ามนำเข้าและส่งออก เป็นประเภทสินค้าที่มีผลกระทบร้ายแรง เป็นอันตรายต่อความมั่นคง ความสงบและความปลอดภัยของชาติ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีของประชาชน รักษาประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์หรือพืชพันธุ์ การปกป้องมรดกแห่งชาติทางด้านศิลปะ หรือคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การปฏิบัติพันธะภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายใดกฎหมายหนึ่งของ สปป.ลาว ที่มีผลบังคับใช้ รายการสินค้าที่ห้ามนำเข้าและห้ามส่งออก มีดังนี้

ก. รายการสินค้าที่ห้ามนำเข้า²⁷ มี 8 รายการ ประกอบด้วย

1. ปืน ลูกปืน และอาวุธสงครามทุกชนิด (นอกจากส่วนผสมที่ใช้ทำระเบิดเพื่อใช้ในอุตสาหกรรม) และพาหนะเพื่อใช้ในสงคราม
2. เมล็ดฝิ่น ดอกฝิ่น กัญชา โคเคน และส่วนประกอบ
3. เครื่องมือหาปลาแบบดักสุนทรีย์
4. เครื่องจักรดีเซลใช้แล้ว
5. ตู้เย็น ตู้ทำน้ำเย็น ตู้แช่ หรือตู้แช่แข็งที่ใช้ CFC
6. สินค้าที่ใช้แล้ว (สินค้ามือสอง) ได้แก่

²⁷ Country profile Full Lao People's Democratic Republic: Lao PDR

- เครื่องตัดเย็บรองเท้า เครื่องนุ่งห่ม
- เครื่องอิเล็กทรอนิกส์
- เครื่องใช้ไฟฟ้า
- อุปกรณ์ตกแต่งภายในบ้าน
- เครื่องใช้ที่ทำด้วยเซรามิก โลหะเคลือบ แก้ว โลหะ ยาง พลาสติก
- ยางพารา ธาตุเหลว และธาตุอื่นๆ

7. ผลิตภัณฑ์การแพทย์ และอุปกรณ์การแพทย์ที่ใช้แล้ว

8. สารเคมีที่มีอันตรายสูง

ข. รายการสินค้าห้ามส่งออก มี 4 รายการ ประกอบด้วย

1. เมล็ดฝิ่น ดอกฝิ่น กัญชา โคเคน และส่วนประกอบ
2. ปืน ลูกปืน และอาวุธสงครามทุกชนิด (นอกจากส่วนผสมที่ใช้ทำระเบิดเพื่อใช้ในอุตสาหกรรม) และพาหนะเพื่อใช้ในสงคราม
3. ไม้ซุง และไม้แปรรูปทุกชนิดที่ตัดมาจากธรรมชาติ
4. วัตถุโบราณที่เก่าแก่ รวมทั้งพระพุทธรูป เทวรูป และสิ่งสักการบูชา วัตถุปรอทแห่งชาติที่มีคุณค่าสูงทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรม ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 50 ปี ขึ้นไป

2) สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้าและส่งออก ตามหนังสือแจ้งการ เลขที่

1376/ กอค. กขอ ลว. 10 ตุลาคม 2549 มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 10 ตุลาคม 2549 สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้าและส่งออก หมายถึง สินค้าที่ต้องมีใบอนุญาต หรือต้องได้มีใบแสดงจากแผนกที่เกี่ยวข้องก่อนการนำเข้าส่งออก เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายใด กฎหมายหนึ่งของ สปป.ลาว ที่มีผลบังคับใช้ปฏิบัติตามสนธิสัญญาใดสัญญาหนึ่ง ตามระเบียบขององค์การที่ สปป. ลาว เป็นสมาชิก เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของการนำเข้า เพื่อตรวจตรามาตรฐานคุณภาพเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

รายการสินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้าและส่งออกมีดังนี้

ก. รายการสินค้านำเข้าที่ต้องขออนุญาต มี 18 รายการ ประกอบด้วย

1. ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ปลายข้าว ข้าวที่สีกึ่งหนึ่งแล้ว หรือสีทั้งหมด จะขัดหรือไม่ก็ตาม
2. ซีเมนต์ มออาร์ (Mortar) คอนกรีต
3. น้ำมันเชื้อเพลิง
4. ก๊าซหุงต้ม
5. เชื้อประทุสำหรับจุดลูกระเบิด (Detonator)
 - เชื้อประทุ (Placon Detonator)
 - เชื้อประทุไฟฟ้า (Electric Detonator)
 - เชื้อประทุที่ไม่ได้ใช้ไฟฟ้า (Nonelectric Detonator)
 - ท่อแตก (Nonel Tube)
 - Detonating Line
 - Fuse for Explosive Device
6. ชิ้นส่วนที่เป็นเศษ เศษตัด และสิ่งแตกหักของพลาสติก
7. ยางรถยนต์ที่ใช้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเศษแตกหัก หรือเศษตัดหรือไม่ก็ตาม

8. ผลิตภัณฑ์พิมพ์จำหน่าย (หนังสือ สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งพิมพ์อื่นเพื่อจำหน่าย)
 9. ทองแท่ง (เฉพาะที่นานาชาติใช้ชำระหนี้)
 10. เหล็กเส้น และเหล็กรูปภัณฑ์ต่างๆ
 11. เครื่องจักรพิมพ์เงิน กระดาษพิมพ์ หมึกสำหรับพิมพ์เงิน และเครื่องจักรถลุงเงินเหรียญ
 12. อุปกรณ์โทรคมนาคม เครื่องรับส่งคลื่นวิทยุที่สามารถรับคลื่นความถี่ได้ตั้งแต่ 3 KHz. ถึง 300 GHz. และสามารถกระจายคลื่นความถี่วิทยุที่มีความแรงตั้งแต่ 50 mW ขึ้นไป เครื่องเรดาร์ เครื่องควบคุมคลื่นวิทยุระยะไกล และเครื่องวิทยุส่งการระยะไกล
 13. เครื่องจักรตัดไม้ เลื่อยโซ่ รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์
 14. รถยนต์ที่ใช้แล้ว
 15. ปืน และลูกปืนสำหรับใช้ในการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬา
 16. เครื่องเล่นเกมส์
 17. สารประกอบระเบิด (ที่มีเป้าหมายใช้ในกิจการพลเรือน) และสารประกอบระเบิดแอมโมเนียมไนเตรต
 18. ไม้ซุง และไม้แปรรูปทุกชนิดที่ตัดมาจากธรรมชาติ
- ข. รายการสินค้าส่งออกที่ต้องขออนุญาต มี 9 รายการ ประกอบด้วย**
1. ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ปลายข้าว ข้าวที่สีกึ่งหนึ่งแล้วหรือสีทั้งหมด จะขัดหรือไม่ก็ตาม
 2. เมล็ดพันธุ์ข้าว
 3. เชื้อประทุสำหรับจุดระเบิด (Detonator)
 - เชื้อประทุ (Placon Detonator)
 - เชื้อประทุไฟฟ้า (Electric Detonator)
 - เชื้อประทุที่ไม่ได้ใช้ไฟฟ้า (Nonelectric Detonator)
 - ท่อแตก (Nonel Tube)
 - Detonating Line
 - Fuse for Explosive Device
 4. สารประกอบระเบิด และสารประกอบระเบิดแอมโมเนียม ไนเตรต
 5. ผลิตภัณฑ์ไม้สำเร็จรูป
 6. ทองแท่ง
 7. แร่ธาตุ และผลิตภัณฑ์แร่ธาตุ
 8. ไม้ซุง และไม้แปรรูปที่ได้มาจากสวนปลูก
 9. ขี้ค้างคาว

ระเบียบขั้นตอนด้านเอกสารการนำเข้า-ส่งออกสินค้า

1. สินค้าขาเข้า

1.1 สินค้าทั่วไปตามแผนการนำเข้า ผู้ดำเนินธุรกิจต้องเสนอแผนการนำเข้าของตนภายใน 6 เดือน หรือ 1 ปี แจ้งให้แผนกอุตสาหกรรมและการค้าแขวง หรือ

นครหลวงเวียงจันทน์รับทราบและนำแผนดังกล่าวไปแจ้งที่ศูนย์ One Stop Service ในการนำเข้าสินค้าแต่ละครั้ง

1.2 รถและส่วนประกอบของรถ ยื่นเอกสารต่อกระทรวงโยธาธิการและขนส่ง เพื่อขออนุญาตด้านเทคนิค ส่วนอะไหล่และส่วนประกอบของรถต้องยื่นเอกสาร ขออนุญาตผ่านกรมการนำเข้าและส่งออก กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า แล้วนำ เอกสารดังกล่าวไปยื่นกรมภาษี (กรมศุลกากร) เพื่อเสียภาษี และอากรต่างๆ ตาม ระเบียบหลังจากนั้นนำเอกสารทั้งหมดคืนไปที่กรมการนำเข้าและส่งออก เพื่อขอ ใบอนุญาตนำเข้าและนำไปแจ้งต่อศูนย์ One Stop Service

1.3 สินค้าหวงห้าม เอกสารที่ต้องใช้ ได้แก่ ใบเสนอใบแจ้งราคาสินค้า (Invoice) และเอกสารแสดงรายการบรรจุหีบห่อ (Packing List) นำไปยื่นต่อ กระทรวงที่เกี่ยวข้องซึ่งจะนำไปเสนอต่อสำนักงานนายกรัฐมนตรีเพื่อขออนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้นำเข้าต้องนำเอกสารดังกล่าวไปแจ้งต่อศูนย์ One Stop Service

1.4 สินค้าแขนงการคุ้มครอง เอกสารที่ต้องใช้ ได้แก่ ใบเสนอ ใบแจ้งราคาสินค้า (Invoice) และเอกสารแสดงรายการบรรจุหีบห่อ (Packing List) นำไปยื่นต่อแขนงการ ที่เกี่ยวข้อง (กระทรวง หรือแผนกที่เกี่ยวข้องของแขวง หรือนครหลวงเวียงจันทน์) เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้นำเอกสารดังกล่าวไปแจ้งต่อศูนย์ One Stop Service ประจำด่าน เพื่อขอนำเข้าสินค้า

2. สินค้าขาออก

2.1 สินค้าทั่วไป ผู้ดำเนินธุรกิจต้องเสนอแผนการนำเข้าของตนภายใน 6 เดือน หรือ 1 ปีแจ้งให้แผนกอุตสาหกรรมและการค้าแขวง หรือนครหลวงเวียงจันทน์ รับทราบและนำแผนดังกล่าวไปแจ้งที่ศูนย์ One Stop Service ในการนำเข้าสินค้า แต่ละครั้ง

2.2 สินค้าคุ้มครองโดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า ได้แก่ เพชรหยาบ และเพชรที่เจียระไนแล้วให้นำเอกสารไปยื่นต่อกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า เพื่อขอใบอนุญาตส่งออก จากนั้นจึงนำเอกสารดังกล่าวไปยื่นต่อศูนย์ One Stop Service ประจำด่านเพื่อขอตรวจตราและปล่อยสินค้า

2.3 สินค้าหวงห้าม เอกสารที่ต้องใช้ ได้แก่ ใบเสนอใบแจ้งราคาสินค้า (Invoice) และเอกสารแสดงรายการบรรจุหีบห่อ (Packing List) นำไปยื่นต่อกระทรวง ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงที่เกี่ยวข้องนำไปเสนอต่อห้องว่ากล่าวการสำนักงานนายกรัฐมนตรี เพื่อขออนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้นำเข้าต้องนำเอกสารดังกล่าวไปแจ้งต่อศูนย์ One Stop Service ประจำด่าน เพื่อขอตรวจตราและปล่อยสินค้า

2.4 สินค้าแขนงการคุ้มครอง เอกสารที่ต้องใช้ ได้แก่ ใบเสนอใบแจ้งราคาสินค้า (Invoice) และเอกสารแสดงรายการบรรจุหีบห่อ (Packing List) นำไปยื่นต่อแขนงการ ที่เกี่ยวข้อง (กระทรวง หรือแผนกการของแขวง หรือนครหลวงเวียงจันทน์) เมื่อได้รับ อนุญาตแล้วให้นำไปแจ้งต่อศูนย์ One Stop Service เพื่อตรวจตราและปล่อยสินค้า ขาออก

สิทธิพิเศษทางการค้าที่ สปป.ลาว ได้รับ

เป็นสิทธิพิเศษทางการค้าที่ประเทศพัฒนาแล้วให้กับประเทศกำลังพัฒนาหรือประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด ปัจจุบันประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดที่กำหนดโดยสหประชาชาติมี 48 ประเทศ ซึ่ง สปป.ลาว เป็นหนึ่งในจำนวนดังกล่าว โดย สปป.ลาว ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าจากประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนาทั้งหมด 48 ประเทศ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ระบบสิทธิพิเศษทั่วไปทางการค้าที่ให้ฝ่ายเดียว หรือ GSP จาก 35 ประเทศ
2. ระบบสิทธิพิเศษทางการค้าที่ให้แบบเฉพาะ ซึ่ง สปป.ลาวได้รับในกรอบต่าง ๆ อาทิ ประเทศสมาชิกอาเซียนเก่าให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ (AISIP) ซึ่งไทยให้ 301 รายการ และมาเลเซียให้ 12 รายการ ไทยให้ สปป.ลาว ในกรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy: ACMECS) 11 รายการ จีนให้ในกรอบ ASEAN-CHINA ในกรอบความร่วมมือสองฝ่ายลาว-เวียดนาม และลาว-จีน และสัญญากรุงเทพ-ศรีลังกา 2 รายการ อินเดีย 4 รายการ และเกาหลี 9 รายการ

การค้าระหว่างไทย-สปป.ลาว

กลไกความร่วมมือทางการค้า²⁸

1. คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย-ลาว (Joint Commission: JC)
2. คณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-ลาว (Joint Trade Committee: JTC)
3. คณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-ลาว (Joint Border Commission: JBC)
4. การประชุมคณะผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าแขวงชายแดนไทย-ลาว

ภาพรวมการค้าไทย- สปป.ลาว²⁹

ไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ 1 ของ สปป.ลาว ในขณะที่ สปป.ลาว เป็นคู่ค้าอันดับที่ 22 ของไทยในโลก โดยในปี 2556 มีมูลค่าการค้ารวม 4,633 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลช่วงมกราคม-พฤศจิกายน 2556) จำแนกเป็นมูลค่าการส่งออก 3,409 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมูลค่าการนำเข้า 1,224 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า สปป.ลาว 2,185 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รูปแบบการค้าระหว่างไทย-ลาว มี 2 รูปแบบ คือ

1. การค้าในระบบ เป็นการนำสินค้าเข้าและออกตามชายแดน โดยผ่านพิธีศุลกากร
2. การค้านอกระบบ เป็นการค้าขายโดยอาศัยช่องทางธรรมชาติตามภูมิประเทศ โดยไม่ผ่านด่านศุลกากร

²⁸ สำนักความร่วมมือการค้าและการลงทุน กรมการค้าต่างประเทศ

²⁹ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร, กรมเจรจาการค้า มกราคม 2557

ตารางสถิติการค้าระหว่างไทย- สปป.ลาว

มูลค่า: ล้านเหรียญสหรัฐ

ปี	ปริมาณการค้ารวม		ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	% Δ	มูลค่า	% Δ	มูลค่า	% Δ	
2554	3,898.2	35.1	2,767.9	29.6	1,130.3	50.8	1,637.5
2555	4,826.7	23.8	3,588.4	29.6	1,238.3	9.6	2,350.2
2556 (ม.ค.-พ.ย.)	4,632.8	5.3	3,408.6	4.2	1,224.2	8.5	2,184.4

หมายเหตุ: % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

สินค้าส่งออกจากไทยไป สปป.ลาว ที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง เคมีภัณฑ์ ไม้สัดแช่เย็น แช่แข็ง เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว ยานพาหนะอื่นๆและส่วนประกอบ สินค้าปศุสัตว์ และเครื่องดื่ม เป็นต้น

ตารางสินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไป สปป.ลาว

อันดับ/ชื่อสินค้า	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ		
	2554	2555	2556 (ม.ค.-พ.ย.)
1. น้ำมันสำเร็จรูป	673.3	836.6	807.9
2. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	258.3	408.4	424.4
3. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	175.5	229.5	259.2
4. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	170.1	233.6	200.4
5. เคมีภัณฑ์	100.8	113.1	108.0
6. ไม้สัดแช่เย็นแช่แข็ง	64.8	73.4	88.1
7. เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว	55.7	67.5	77.6
8. ยานพาหนะอื่นๆและส่วนประกอบ	83.5	74.9	73.3
9. สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ	15.9	44.8	70.5
10. เครื่องดื่ม	55.3	88.6	59.2
รวม 10 รายการ	1,653.3	2,170.4	2,168.5
อื่นๆ	1,114.6	1,418.1	1,240.0
รวมทั้งสิ้น	2,767.9	3,588.4	3,408.6

สินค้าที่ไทยนำเข้าจาก สปป.ลาว ที่สำคัญ ได้แก่ สินแร่ เชื้อเพลิง ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ ผัก ผลไม้ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ลวดและสายเคเบิล ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ถ่านหิน เครื่องจักรไฟฟ้า และรถจักรยานยนต์ เป็นต้น

ตารางสินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจาก สปป.ลาว

อันดับ/ชื่อสินค้า	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ		
	2554	2555	2556 (ม.ค.-พ.ย.)
1. สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	496.8	516.3	518.4
2. เชื้อเพลิงอื่นๆ	452.4	497.0	515.0
3. ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์	51.0	60.9	51.4
4. ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้	21.7	36.5	35.3
5. พืช และผลิตภัณฑ์จากพืช	40.6	34.3	30.4

อันดับ/ชื่อสินค้า	มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐ		
	2554	2555	2556 (ม.ค.-พ.ย.)
6. ลวดและสายเคเบิล	8.8	11.6	12.2
7. ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์	9.7	7.3	12.1
8. ถ่านหิน	12.4	14.0	11.9
9. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	5.1	6.5	6.3
10. รถจักรยานยนต์	1.7	2.1	6.2
รวม 10 รายการ	1,100.2	1,186.4	1,199.1
อื่นๆ	30.1	51.9	25.1
รวมทั้งสิ้น	1,130.3	1,238.3	1,224.2

ภาวะการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว

การค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ในปี 2556 (มกราคม-พฤษภาคม) มีมูลค่ารวม 56,867.07 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 1.86 โดยแบ่งเป็นการส่งออก 47,174.14 ล้านบาท และการนำเข้า 9,692.93 ล้านบาท ไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้า 37,481.21 ล้านบาท

การส่งออกชายแดนไทยไปยัง สปป.ลาว ปี 2556 (มกราคม-พฤษภาคม) มีมูลค่าการส่งออก 47,174.14 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีมูลค่า 48,082.24 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.89 เป็นผลมาจาก สปป.ลาว มีการนำเข้าน้ำมันดีเซล และน้ำมันสำเร็จรูปอื่นๆจากไทยลดลง ซึ่งเป็นผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวนและชะลอตัว

สินค้าสำคัญที่ส่งออกไป สปป.ลาว ได้แก่ น้ำมันดีเซล รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันเบนซิน เหล็กและเหล็กกล้า เครื่องจักรที่ใช้ในการก่อสร้างและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า ยานพาหนะอื่นๆและส่วนประกอบ ไม้ น้ำมันสำเร็จรูปอื่นๆ สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ

การนำเข้าชายแดนไทยจาก สปป.ลาว ปี 2556 (มกราคม-พฤษภาคม) มีมูลค่าการนำเข้า 9,692.93 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีมูลค่า 9,865.43 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.75 เป็นผลมาจากการที่ไทยมีการนำเข้าธัญพืช (ข้าวโพด) ลดลง

สินค้าสำคัญที่นำเข้าจาก สปป.ลาว ได้แก่ ทองแดงและผลิตภัณฑ์ ไม้แปรรูป ผักและของปรุงแต่งจากผัก ธัญพืช ผลไม้และของปรุงแต่งจากผลไม้ ปุ๋ย ลวดและสายเคเบิลที่หุ้มฉนวน เป็นต้น

ตารางการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว

รายการ การค้าชายแดน	มูลค่า (ล้านบาท)			
	2554	2555	2555 (ม.ค.-พ.ค.)	2556 (ม.ค.-พ.ค.)
มูลค่าการค้า	101,660.78	132,016.37	57,947.67	56,867.07
ส่งออก	81,124.77	109,059.22	48,082.24	47,174.14
นำเข้า	20,536.02	22,957.14	9,865.43	9,692.93
ดุลการค้า	60,588.75	86,102.08	38,216.81	37,481.21

ที่มา: - ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนกปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือกรมศุลกากร
- กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมการค้าต่างประเทศ โดยความร่วมมือกรมศุลกากร

ไทยและ สปป.ลาว มีแนวพรมแดนต่อเนื่องกันถึง 1,810 กิโลเมตร จังหวัดชายแดนไทยที่มีพรมแดนติดกับ สปป.ลาว มี 12 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม

มุกดาหาร อานาจเจริญ และอุบลราชธานี และมีสะพานข้ามแม่น้ำโขง 4 แห่ง ที่จังหวัดหนองคาย มุกดาหาร นครพนม และเชียงราย รวมถึงสะพานข้ามแม่น้ำเหือน บริเวณด่านท่าลี่ อ.ท่าลี่ จ.เลย

จังหวัดที่มีสินค้าส่งออก เป็นอันดับหนึ่ง คือ จังหวัดหนองคาย รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดเชียงราย จังหวัดเลย จังหวัดน่าน และจังหวัดนครพนม

จังหวัดที่มีสินค้านำเข้าเป็นอันดับหนึ่ง คือ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดนครพนม จังหวัดเชียงราย และจังหวัดบึงกาฬ

ปัญหาและอุปสรรคทางการค้า³⁰

1. จากการที่ไทยและ สปป.ลาว มีชายแดนยาวติดต่อกัน ทำให้มีช่องทางผ่านแดนธรรมชาติประมาณ 700 ช่องทาง ที่ประชาชนอาศัยเดินทางเข้า-ออก และมีการลักลอบขนสินค้าข้ามแดน ซึ่งมีมูลค่าเกือบเท่า การค้าปกติ ส่งผลกระทบต่อผู้ที่เป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าของไทยที่อยู่ในสปป.ลาว อีกทั้งสินค้าที่ ลักลอบเข้ามีต้นทุนที่ต่ำกว่า ทำให้ตัวแทนจำหน่ายที่ถูกต้องไม่สามารถแข่งขันได้ ส่งผลให้ผู้ทำการค้า สปป.ลาวไม่สนใจที่จะเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าที่มาจากประเทศไทย เว้นแต่สินค้าที่มีข้อจำกัดไม่ สามารถขนถ่ายโดยเรือเล็กได้
2. สินค้าไทยมักถูกปลอมแปลงและเลียนแบบจากประเทศคู่แข่ง เช่น จีน ส่งจักรยายนต์และชิ้นส่วน ลอกเลียนแบบที่มีราคาต่ำกว่าของไทยมาก และเวียดนาม ส่งสินค้าที่มีคุณภาพต่ำ ทำให้ผู้บริโภค ชาวลาวเข้าใจผิดคิดว่าเป็นสินค้าไทย
3. การนำเข้าสินค้าของ สปป.ลาว จะต้องกระทำผ่านหน่วยงานของรัฐ ชื่อว่า ลาวขาเข้า-ขาออก (Society Lao Import-Export) โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า สปป.ลาว เป็นผู้ดูแลและกำกับ โดยนำเข้าและส่งออกสินค้าที่จำเป็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ผ่านบริษัทเอกชน (Private Company) ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า ให้เป็นผู้นำเข้า-ส่งออก สินค้าตามประเภท หรือหมวดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐแล้วเท่านั้น สำหรับผู้นำเข้ารายย่อยที่ไม่มี ใบอนุญาต จะอาศัยการนำเข้า-ส่งออก ผ่านบริษัทที่มีใบอนุญาต ซึ่งต้องเสียค่านายหน้าร้อยละ 1-3 ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้า
4. การลดและจำกัดจำนวนบริษัทผู้นำเข้า-ส่งออก ของสปป.ลาว ทำให้มีผู้ค้าขายลดลง โดยในสปป.ลาว มี บริษัทที่จดทะเบียนเป็นผู้นำเข้าและส่งออกประมาณ 150 บริษัท
5. ระบบการค้าระหว่างประเทศของ สปป.ลาว ยังไม่เป็นสากลและไม่มีความแน่นอน มีการเปลี่ยนแปลง นโยบาย กฎระเบียบบ่อยครั้ง และแต่ละแขวงมีการจัดเก็บอัตราภาษีที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้ส่งออก เกิด ความสับสนและไม่สามารถวางแผนระยะยาวได้
6. มีการเข้มงวดในการนำเข้าสินค้า โดยกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทผู้นำเข้า ต้องมีสัดส่วนการนำเข้าต่อการ ส่งออกเท่ากับ 60 : 40 ทำให้ผู้นำเข้าชาวลาวบางรายนำเข้าสินค้าจากไทยลดลง เนื่องจากไม่สามารถหา สินค้าส่งออกได้ครบตามสัดส่วนที่รัฐบาลกำหนด นอกจากนี้ยังจำกัดโควตาสินค้าที่จะนำเข้าบาง รายการ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ปูนซีเมนต์ ข้าวสาร เหล็กเส้น และรถบรรทุก เป็นต้น โดยการนำเข้า ปูนซีเมนต์ต้องแลกเปลี่ยนเป็นเงินเหรียญสหรัฐ

³⁰ ข้อมูลการค้าไทย – สปป.ลาว กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

7. ขั้นตอนการนำเข้า และการออกเอกสารของ สปป.ลาว มีความยุ่งยาก ซับซ้อน ลำบาก รวมทั้งต้องยื่นขอใบอนุญาตนำเข้าหลังจากที่สินค้ามาถึงด่านแล้วเท่านั้น และต้องยื่นขออนุญาตจากหลายหน่วยงาน ได้แก่ กรมไปรษณีย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงการเงิน แผนการการค้ากำแพงนครเวียงจันทน์ กรมภาษี กรมอากร เป็นต้น และต้องวางเงินค้ำประกันการนำเข้า-ส่งออก

8. จุดผ่านแดนไทย - สปป.ลาว³¹

จุดผ่านแดน

จุดผ่านแดนถาวร มี 15 แห่ง (ลาวเรียกว่า ด่านสากล) จุดผ่านแดนที่คนไทย คนลาว และประเทศที่สาม เดินทางผ่านได้และสามารถขนส่งสินค้าเข้าออกได้

จุดผ่อนปรน มี 31 แห่ง (ลาวเรียกว่า ด่านท้องถิ่น) อนุญาตให้เข้าออกได้เฉพาะ คนไทยและคนลาว และไม่ได้เปิดทุกวัน

สปป.ลาว มีด่านอีกประเภท เรียกว่า **ด่านประเพณี** ซึ่งให้เข้าออกได้เฉพาะประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่บริเวณชายแดน

³¹ สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ เวียงจันทน์ และสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เวียงจันทน์

จุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทย – ลาว

จุดผ่านแดนถาวร /ด่านสากล 15 จุด

ลำดับที่	พื้นที่ของไทย		พื้นที่ของ สปป.ลาว		เวลาเปิด - ปิด	หมายเหตุ
	จังหวัด	ที่ตั้ง	แขวง	ที่ตั้ง		
1.	เชียงราย	-ด่าน อ.เชียงของ	บ่อแก้ว	- เมืองห้วยทราย (ด่านสากล)	08.00 – 18.00 น.	เชื่อมโยงกับเส้นทาง R3 เพื่อเชื่อมต่อ สปป.ลาว และจีน ปัจจุบันสะพาน มิตรภาพ 4 ได้เปิดให้บริการแล้ว
2.		-ด่าน บ.เชียงแสน อ.เชียงแสน		- เมืองต้นผึ้ง (ด่านท้องถิ่น)	08.00 – 18.00 น.	ประกาศ มท.ลว. 22 ม.ค. 2533 มติ ครม. 8 เม.ย. 2532 มีผลบังคับ 5 ก.พ. 2533
3.	น่าน	-ด่าน บ.ห้วยโก๋น อ.เฉลิมพระเกียรติ	ไชยบุรี	- บ.น้ำเงิน เมืองเงิน (ด่านสากล)	08.00 – 17.00 น.	เป็นเส้นทางสู่เมืองหลวงพระบาง และ แขวงทางภาคเหนือของ สปป.ลาว รัฐบาล ไทยได้ให้การสนับสนุนงบประมาณ ก่อสร้างถนนระยะทาง 49.2 กิโลเมตร จากด่านไปเมืองเงิน รัฐบาลลาวจะสร้าง สะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมถนนดังกล่าว โดยกู้เงินจากจีน
4.	เลย	-ด่าน บ.ปากห้วย ต.หนองผือ อ.ท่าลี่		- เมืองแก่นท้าว (ด่านท้องถิ่น)	08.00 – 18.00 น.	ยกเลิกแล้ว ตั้งแต่เมื่อเปิด ใช้สะพานข้ามแม่น้ำเหือง
5.		- ด่านสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำเหือง ต.ตาฮี อ.ท่าลี่		- บ.คอนผึ้ง (เมืองหมอ) เมืองแก่นท้าว	07.00 – 18.00 น.	เป็นจุดผ่านแดนถาวรด่านสะพาน มิตรภาพข้ามแม่น้ำเหืองไทย-ลาว บ้านนา กะเซ็ง ต.อาฮี อ.ท่าลี่

ลำดับที่	พื้นที่ของไทย		พื้นที่ของ สปป.ลาว		เวลาเปิด - ปิด	หมายเหตุ
	จังหวัด	ที่ตั้ง	แขวง	ที่ตั้ง		
6.	เลย	- ด้าน บ.เชียงคาน ม.2 ต.เชียงคาน อ.เชียงคาน	นครหลวงเวียงจันทน์	- เมืองसानะคาม (ด้านท้องถื่น)	08.00 – 18.00 น.	มติ ครม.8 เม.ย. 32
7.		- ด้าน บ.คกไฟ่ ต.ปากชม อ.ปากชม		- บ.วัง เมืองซานะคาม (ด้านท้องถื่น)	08.00 – 16.00 น.	มติ ครม. 1 ธ.ค. 35
8.	หนองคาย	- ด้านท่าเลด็จ อ.เมืองหนองคาย	นครหลวงเวียงจันทน์	- ท่าเดื่อ (ด้านท้องถื่น)	08.00 – 18.00 น.	เดิมเป็นด่านสากลในฝั่ง สปป.ลาว แต่หลัง เปิดสะพานมิตรภาพ 1 เมื่อปี 2537 ด่าน สากลได้ย้ายไปที่สะพานแทน
9.		- ด้านสะพาน มิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 1 บ.เหล่าจอมมณี ต.มีชัย อ.เมืองหนองคาย		- บ.ดงพูลี เมืองหาดทรายฟอง	06.00 – 22.00 น.	เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งหลักระหว่าง ไทยกับ สปป.ลาว
10.		- ด้าน อ.บึงกาฬ	บอลิคำไซ	- เมืองปากซัน(ด่านสากล)	08.00 -18.00 น.	เชื่อมโยงกับเส้นทางหมายเลข 8 ใน สปป.ลาว
11.	นครพนม	- ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครพนม	คำม่วน	- เมืองท่าแขก	06.00 - 22.00 น. ทุกวัน	- ด้านสะพานมิตรภาพ 3
12.	มุกดาหาร	- ด้าน อ.เมืองมุกดาหาร	สะหวันนะเขต	- เมืองคันทะบูลี (ปัจจุบัน คือ เมืองโกสอน พมวิทาน) (ด่านสากล)	06.00 – 18.00 น.	- มติ ครม.ก่อนปี 31ลาวยกระดับเมื่อ 14 ธ.ค.36 - ปัจจุบันลาว ได้ลดระดับเป็นด่าน ท้องถื่น บุคคลสัญชาติที่สามไม่สามารถใช้ หนังสือเดินทางธรรมดาเดินทางเข้า-ออก ได้

ลำดับที่	พื้นที่ของไทย		พื้นที่ของ สปป.ลาว		เวลาเปิด - ปิด	หมายเหตุ
	จังหวัด	ที่ตั้ง	แขวง	ที่ตั้ง		
13.	มุกดาหาร	- ด้าน (สะพานมิตรภาพ 2) บ.สงเปือย ต.บางทรายใหญ่ อ.เมืองมุกดาหาร	สะหวันนะเขต	- บ.นาแก เมืองโกสอน พมวิหาร	06.00 – 22.00 น.	เชื่อมโยงกับเส้นทางหมายเลข 9 ตามแนวระเบียงตะวันออก-ตก (East-West Economic Corridor) ไปสู่ท่าเรือในเวียดนามได้
14.	อุบลราชธานี	- ด้านถาวร บ.ปากแซง กิ่ง อ.นาตาล	สาละวัน	- ด้านท้องถิ่น บ.ปากตะพาน เมืองละคอนเพ็ง	08.00 – 18.00 น.	11 พ.ค. 42
15.		- ด้านถาวรช่องเม็ก อ.สิรินธร	จำปาสัก	- ด้านสากลวังเต่า เมืองโพนทอง	06.00 – 20.00 น.	เป็นจุดผ่านแดนสู่แขวงทางภาคใต้ของ สปป.ลาว และสามารถเดินทางไปเวียดนามได้ ทางด่านพูกือ แขวงอัตตะปือ

จุดผ่อนปรน 31 แห่ง

ลำดับที่	พื้นที่ของไทย		พื้นที่ของ สปป.ลาว		เวลาเปิด - ปิด	หมายเหตุ
	จังหวัด	ที่ตั้ง	แขวง	ที่ตั้ง		
1.	เชียงราย	- บ.สบรวก ม.1 ต.เวียง อ.เชียงแสน	บ่อแก้ว	- บ.ก๊ว้น เมืองต้นฝั้ง	08.00 - 18.00 น. ของทุกวัน	ประกาศจังหวัด ลว.27 ต.ค. 2541
2.		- บ.สวนดอก ม.8 ต.บ้านแซว อ.เชียงแสน		- บ.สีเมืองงาม เมืองต้นฝั้ง	08.00 - 18.00 น. ของทุกวัน	ประกาศจังหวัด ลว. 16 ต.ค. 2541
3.		- บ.แจ่มป่อง ต.หล้ายางว อ.เวียงแก่น		- บ.ดำน เมืองห้วยทราย	08.00 - 18.00 น. ของทุกวัน	ประกาศจังหวัด ลว. 7 ธ.ค. 2548
4.		- บ.หาดบ้าย ม.1 ต.ริมโขง อ.เชียงของ		- บ.ดอยแดง เมืองต้นฝั้ง	06.00 - 18.00 น. ทุกวันพฤหัสบดี และวันศุกร์	ประกาศจังหวัด ลว.29 เม.ย. 2553
5.		- บ.ร่มโพธิ์ทอง (เลาเจอ) ม.9 ต.ตับเต่า อ.เทิง	ไชยะบูลี	- บ.ปางไฮ เมืองคอบ	08.00 - 18.00 น. ทุกวันที่ 5 และ 20 ของเดือน	ประกาศจังหวัด ลว. 16 ต.ค. 2541
6.		- บ.ห้วยลึก ม.4 ต.ม่วงยาย อ.เวียงแก่น		- บ.ครกหลวง – บ.ปากดิน เมืองห้วยทราย	06.00 - 18.00 น. ของทุกวัน	ประกาศจังหวัด ลว. 7 ธ.ค.2548
7.	พะเยา	- บ.ฮวก ต.ภูซาง กิ่งอ.ภูซาง		- บ.ปางมอน เมืองเชียงฮ่อน	06.00 - 18.00 น. ของทุกวัน (ไม่หยุดพักเที่ยง)	ประกาศจังหวัดลว.18 มี.ย.255125 มี.ค.35 (JC 8 ฝ่ายลาว ตกลงยกระดับเป็นด่านท้องถิ่น)
8.	น่าน	- บ.ห้วยสะแตง ต.งอบ อ.ทุ่งช้าง		- บ.ป่าหวั่น เมืองเชียงฮ่อน	09.00 - 16.00 น. วันที่ 15,30 ของ ทุกเดือน ยกเว้นผู้ป่วยที่ต้องรับการ รักษาพยาบาล สามารถเข้าออกได้ ตลอดเวลา	29 มี.ค. 36

ลำดับที่	พื้นที่ของไทย		พื้นที่ของ สปป.ลาว		เวลาเปิด - ปิด	หมายเหตุ
	จังหวัด	ที่ตั้ง	แขวง	ที่ตั้ง		
9.	น่าน	- บ.ใหม่ไชยแดน ต.ชนแดน อ.สองแคว	ไชยบุรี	- บ.เตสอง เมืองเชียงฮอน	08.00 - 16.00 น. วันที่ 5,10,15,20,25,30 ของทุกเดือน	29 ก.ค. 32
10.	อุดรดิตถ์	- บ.ภูคู้ ม.2 ต.ม่วงเจ็ดต้น อ.บ้านโคก		- บ้านผาแก้ว เมืองปากลาย	ทุกวันศุกร์และเสาร์ เฉพาะกลางวัน	ประกาศจังหวัด ลว.16 ต.ค. 41 ตั้งแต่ 21 ก.ย. 42
11.		- บ้านห้วยต่าง ม.7 ต.บ้านโคก อ.บ้านโคก		- บ้านซอนแก่น เมืองบ่อแตน	ทุกวันอังคารและพุธเฉพาะกลางวัน	ประกาศจังหวัด ลว.16 ต.ค. 41 ตั้งแต่ 21 ก.ย.42
12.	เลย	- บ.เหมืองแพร่ ต.นาแห้ว อ.นาแห้ว		- บ.เหมืองแพร่ เมืองบ่อแตน	08.00 - 18.00 น. เปิดเฉพาะวันพระ	
13.		- บ.นาข่า ต.ปากหมัน อ.ด่านซ้าย		- บ.นาข่า เมืองบ่อแตน	08.00 - 18.00 น. ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี	ประกาศจังหวัด ลว. 20 มิ.ย. 2551
14.		- บ.นากระเซิง ต.อาฮี อ.ท่าลี่		- บ.เมืองหมอ เมืองแก่นท้าว	07.00 - 18.00 น. ทุก 1 คำ และ 9 คำ	
15.		- บ.หนองผือ ต.หนองผือ อ.ท่าลี่	บอลิคำไซ	- บ.เมืองแก่นท้าว เมืองแก่นท้าว	07.00 - 18.00 น. เปิดทุก 3 คำ และ 8 คำ	
16.		- บ.อาฮี ต.อาฮี อ.ท่าลี่		- บ.นาแกงม้า เมืองแก่นท้าว	07.00 - 18.00 น. เปิดทุก 7 คำ และ 15 คำ	
17.	หนองคาย	- บ.เปงจาน ต.โพนแพง กิ่ง อ.รัตนวาปี		- บ.ทวย เมืองท่าพระบาท	08.00 - 18.00 น. ทุกวันอาทิตย์ และวันพุธ	

ลำดับที่	พื้นที่ของไทย		พื้นที่ของ สปป.ลาว		เวลาเปิด - ปิด	หมายเหตุ
	จังหวัด	ที่ตั้ง	แขวง	ที่ตั้ง		
18.	หนองคาย	- บ.บุ่งคล้า อ.บุ่งคล้า	บอลิคำไซ	- บ.ปากกระดิ่ง เมืองปากกระดิ่ง	08.00 - 18.00 น. อังคาร และศุกร์	
19.		- ม.1 ต.จุมพล อ.โพนพิสัย	นครหลวง เวียงจันทร์	- บ.โดนใต้ เมืองปากจิม	08.00 - 16.00 น. อังคาร และเสาร์	ประกาศ 1 มิ.ย.48 เริ่ม 4 มิ.ย.
20.		- บ.บ้านหม้อ อ.ศรีเชียงใหม่		- บ.ด่านดำ เมืองสโคดตะบอง	08.00 - 17.00 น. อังคาร และเสาร์	ลว.20 ธ.ค.48
21.		- บ.ห้วยคาค ต.ปากคาค	บอลิคำไซ	บ. ทวย เมืองท่าพระบาท	08.00 - 16.00 จันทร์ และพฤหัสบดี	ลว. 21 มิ.ย.48
22.		- บ.บ้านม่วง อ.สังคม		- บ.โคกแห่ เมืองสังทอง	08.00 - 16.00 น. พุธและเสาร์	ลว.28 เม.ย. 2549
23.	นครพนม	- บ.หน้าท่า ม.2 ต.บ้านกลาง อ.เมือง นครพนม		- บ.ปากเป้ง เมืองท่าแขก	08.00 - 14.00 น. อังคาร และพุธ	ประกาศฯ 22 มิ.ย. 50 เริ่ม 26 มิ.ย. 50
24.		- บ.ดอนแพง หมู่ที่ 7 ต.บ้านแพง อ.บ้านแพง		- บ.บุงกวาง เมืองปากกระดิ่ง	09.00 - 16.00 น. วันจันทร์, พฤหัสบดี 09.00 - 13.00 น. วันอังคาร พุธ และศุกร์	จังหวัดนครพนมขอให้ส่วนกลางยกเป็น ด่านถาวร
25.	นครพนม	-บ.ธาตุพนมสามัคคี หมู่ที่ 2 อ.ธาตุพนม	คำม่วน สะหวันนะเขต	1.บ.ด่าน เมืองหนองบก 2.บ.ปากเซบั้งไฟ เมืองปากกระดิ่ง	วันจันทร์,พฤหัสบดี 07.00 - 14.00 น.	มติ ครม.8 เม.ย.2532 ให้เป็นด่านถาวร แต่ฝ่ายลาวยังไม่พร้อม

ลำดับที่	พื้นที่ของไทย		พื้นที่ของ สปป.ลาว		เวลาเปิด - ปิด	หมายเหตุ
	จังหวัด	ที่ตั้ง	แขวง	ที่ตั้ง		
26.	นครพนม	-บ.ท่าอุเทน ด้านศุลกากร ต.ท่าอุเทน อ.ท่าอุเทน	คำม่วน	- บ.หินบูน เมืองหินบูน	วันจันทร์,พฤษภาคม 08.00 น.- 16.00น.	มติ ครม.8 เม.ย.2532 ให้เป็นด่านถาวร แต่ฝ่ายลาวยังไม่พร้อม
27.	อำนาจเจริญ	- บ.ยี่ภักดิ์ อ.ชานุมาน	สะหวันนะเขต	- บ.เหล่านะหุด เมืองไซพูทอง	06.00 - 18.00 น. วันพุธ และ วันอาทิตย์	ประกาศฯ 4 เม.ษ. 49 เริ่ม 10 เม.ย.49
28.	อุบลราชธานี	- หน้าท่าเรือ อ.เขมราฐ (หลังเก่า)		- บ.นาปากซัน เมืองสองคอน	08.00 - 15.00 น. วันจันทร์-ศุกร์	17 มี.ค.41
29.		- บ.สองคอน ต.สองคอน อ.โพธิ์ไทร	สาละวัน	- บ.หนองแสง บ.ดอนหมากเตี๋ย เมืองละคนเพ็ง	09.00 - 15.00 น. วันพฤหัสบดี	19 ก.ย.39
30.		- บ.ด่านเก่า ต.โขงเจียม อ.โขงเจียม	จำปาสัก	- บ.สิงห์พัน เมืองชนะสมบูน	09.00 - 15.00 น. วันพฤหัสบดี และ วันเสาร์	19 ก.ย.39
31.		- บ.หนองแสง (ช่องดาอู) ต.โพนงาม อ.บุณฑริก		- บ.เหียง เมืองสุขุมมา	08.00 - 15.00 น. จันทร์ พุธ ศุกร์	17 มี.ค. 41